

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματία σας



# ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ  
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 15 - ΧΡΟΝΟΣ 3ος  
ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ - ΟΚΤΩΒΡΗΣ 1999  
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 20 ΔΡΧ.  
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

Οικοδόμοι και εργαζόμενοι στα τεχνικά έργα και τα συναφή

# ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ

## Πέμπτη 9 Δεκέμβρη

# ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΑ

**ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ**

**Αρνούμαστε  
να σκύψουμε  
το κεφάλι.**

**Αρνούμαστε  
να υποταχθούμε.**

**Η λύση είναι  
στα χέρια μας.**



**Για να ζήσουμε καλύτερες μέρες αύριο  
ανυποχώρητος αγώνας σήμερα**

# Συνεχίζουμε με νέα απεργιακή κινητοποίηση

## ΠΕΜΠΤΗ 9 ΔΕΚΕΜΒΡΗ

**Το δυνάμωμα των αγώνων μας ενάντια στους εκτελεστές των δικαιωμάτων και των κατακτήσεών μας είναι υποχρέωση και καθήκον όλων μας, είναι ζήτημα ζωής**

**Τι έγινε στις κινητοποιήσεις στις 20 Οκτώβρη και 11 Νοέμβρη**

Ο κλάδος μας στους δρόμους του Αγώνα εξέφρασε και πάλι την απόφασή του να αντισταθεί στην τρομοκρατία και στην επιδρομή κυβέρνησης, κεφαλαίου εναντίον σε κατακτήσεις και δικαιώματά του, να μην κάνει βήμα πίσω από τις διεκδικήσεις του.

- ✓ Δεν θα τους αφήσουμε να μετατρέψουν σε Ρείσιβαν την Κοινωνική Ασφάλιση.
- ✓ Δεν θα τους αφήσουμε να μετατρέψουν σε μεσαιωνικό γκέτο τους χώρους δουλειάς.
- ✓ Με τους αγώνες μας, θα τους εξαναγκάσουμε να προωθήσουν και να λύσουν αιτήματα του κλάδου.
- ✓ Θα σταθούμε στο πλευρό των παιδιών μας για την ανατροπή των αντιεκπαιδευτικών νόμων της κυβέρνησης, για την υπέρσωση και διεύρυνση του δημόσιου χαρακτήρα της εκπαίδευσης.
- ✓ Ο σφαγείς Κρήτων είναι ανεπιθύμητος στη χώρα μας. Εξω το ΝΑΤΟ και οι βάσεις από τα Βαλκάνια.

Αυτά ήταν τα μηνύματα που έστειλε ο κλάδος με τις δύο απεργιακές κινητοποιήσεις 20 Οκτώβρη και 11 Νοέμβρη, προς την κυβέρνηση, το κεφάλαιο και τους συνδομητόρους τους.

### Συνάδελφοι,

Στη διάρκεια της απεργιακής κινητοποίησης στις 20 Οκτώβρη, οι Οικοδόμοι της Αθήνας προχώρησαν μετά το πέρας της αυγινής κίνησης στην πλατεία Κλάγγος, σε κατάληψη των κεντρικών γραφείων της Διοίκησης του ΙΚΑ.

Η αντιπροσωπεία της Ομοσπονδίας, απεικονίζοντας στον ασφαφέτη της ιδιαιτερώτη ασφαλίση Νεκτόριο, του δηλωσε:

«Η σημερινή κατάληψη είναι μια προειδοποίηση και δεν είναι τίποτα μισράσι! Αυτό που θα δείτε και θα αντιμετωπίσετε αύριο, αν προχωρήσετε στην εγκατάλειψη των σχεδίων σας, για διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης».

Παράλληλα δήλωσε η αντιπροσωπεία της Ομοσπονδίας πως έκανε και στον υφυπουργό Πρωτοκόπου σε συνάντηση που είχε μαζί του στο Υπουργείο Εργασίας, τονίζοντας, το ότι ο κλάδος μας, η εργατική τάξη, έχει τη δυνατότητα να βάλει φρεσινό στο σχέδιο κυβέρνησης και κεφαλαίου για καταδρόση της Κοι-

νωνικής Ασφάλισης και αυτό θα το αποδείξουμε στην πράξη με το ξεπλύσιμο και διάλυμα των αγώνων μας. Στη συνέχεια και σε ό,τι αφορά το αίτημα του κλάδου που επανεπιβεβαιώθηκε τότε, έχουμε θέσει, ζητώντας την άμεση προώθηση και λύση τους, όπως:

- Αναγνώριση και διανομή των υπέρ αγώνων ενσήμων.

- Επανορόφια του αυτελεστού 1-15 της οικοδομικής εργασίας.

- Νομοθέτηση του Ίαρου 350αρου με πλήρεις αποδοχές.

- Μέτρα προστασίας της ζωής μας από το σταχτάρι στους χώρους δουλειάς.

Δηλώσαμε στον υφυπουργό ότι δεν θα μας αποπροσανατολίσει με κρονονόρες και παρεκκλιτικές συζητήσεις χωρίς αντίκρι-

σμα, αν έχει να μας δώσει αποτίμηση συγκεκριμένης που να προκύψει και να ληφθούν τα απαιτούμενα ως αυτητήματα, διαφορετικά η κυβέρνηση θα βρεθεί εκ νέου αντιμέτωπη με τον κλάδο. Ο υφυπουργός εκφράζοντας για άλλη μια φορά την ανάλυση της κυβέρνησης, προκλητικά απέκλεισε λύση στο συγκεκριμένα αίτημα που αποτε-

λεσμο να προκηρυχθεί αμέσως από την Ομοσπονδία απεργιακή κινητοποίηση για τις 11 Νοέμβρη.

### Συνάδελφοι,

Κατό το χρόνο κατάληψης της Κεντρικής Διοίκησης του ΙΚΑ «συνελήθη» από τις ομάδες περιπορήσεις, ασφαλίτες με ταυτότητα «φωτοροπέστερ» που παροκλούδουσε και βίντεοσκο-

πυσε την κινητοποίηση του κλάδου.

Το γεγονός αυτό που μας μαρτυρεί σε πολλές καταδικασμένες στη συνείδηση της εργατικής τάξης εποχές, δεν είναι ένα μεμονωμένο γεγονός, βρίσκεται στο πλαίσιο της κλιμακωτής χωρεδίστικων και προβοκατοικών δραστηριοτήτων και στόχο έχει τον παρατροπή της οργανικής διάσης των εργαζομένων και των δημοκρατικών συνδικαλιστικών τους δικαιωμάτων.

Είναι ένα γεγονός που φωτογραφίζει το αναλόγιο, αντιδημοκρατικό, αυταρχικό πρόσωπο της κυβέρνησης, είναι ένα ακόμη γεγονός που δηλώνει τι κινδύνους κρύβει για τους εργαζομένους και το λαό αυτή η επικίνδυνη πολιτική, καθώς και η αναγκαιότητα για αναχώση της σημερα και ανατροπή της αιρού.

Κατό τη διάρκεια της απεργιακής κινητοποίησης στις 11 του Νοέμβρη μετά το πέρας της αυγινής κίνησης οι Οικοδόμοι βρέθηκαν στο πλευρό των εργαζομένων μοβήτων, ομίχμα μαζί με το



Οικοδόμοι (πάνω) και μαθητές (κάτω) έκαναν μια διαδήλωση στις 11 του Νοέμβρη στο κέντρο της Αθήνας



### Οχι σε δικηγόρους

Συνάδελφοι, Πολλές φορές απειθυμίζατε σε δικηγόρους για ζητήματα ασφαλιστικά, εργασιακά κ.ά., που μας πιασάλουν. Είναι λάθος. Η πρώτη πράξη που πρέπει να χτυπησούμε είναι του Σωματείου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί θα πάρουμε τις πληροφορίες που μας ενδιαφέρουν, υπεύθυνα και χωρίς να πληρώνουμε δικηγόρους και κομμά φυτό και καιποιος άρχιστες στο κωφεύει, που μας βόζουν σε περμπέια.

### Αλλαγή διευθύνσεων

Η «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» πει ταχυδρομικά σε όσους συνδομητόρους τα Σωματεία έχουν δώσει τις διευθύνσεις τους. Επειδή όμως πολλές φορές αλλοιώνουμε κατακά, θα πρέπει να ενημερωμένο για τη νέα διεύθυνση το Σωματείο, ώστε να παίρνομε την εφημερίδα.

**«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ»  
Όργανο Ομοσπονδίας Οικοδόμων  
και Συναφών Επαγγεμάτων Ελλάδας**

**ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ  
Ομοσπονδίας Οικοδόμων  
και Συναφών Επαγγεμάτων Ελλάδας  
ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ  
ΤΗΛ. 5243.785**

**ΕΚΔΟΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΥΛΟΥΔΑΣ  
Γρ. Αυξεντίου 12, Α. Κύμηλη  
Διευθύνεται από Επίτροπο  
Φωτοστοιχειοθεσία - Εκτύπωση:  
Τυποκοδικτική ΑΕ, Λεύκη 134, Κρουονέρι Αττικής**





## Το παράδειγμα της Αθήνου

Το Σύνδικατο της Αθήνου πραγματοποιεί Εγκληματολογική Γενική Συνέλευση το Σάββατο 11.11.1999.

Σίγουρα γίνονται Συνελεύσεις σε όλα τα σωματεια και λίγες είναι οι φορές που αναφέρονται στην εφημερίδα μας.

Όμως, επειδή πιστεύουμε ότι πρέπει να τραβήξουμε κάποια προέταση, κέρρα για να αποκτήσει δύο εμπειρία και να βγάλουμε κάποια συμπεράσματα, θα πρέπει τα σωματεια να απέναντι στην Ομοσπονδία ένα κείμενο που να συνομίζει τη σύλληψη της Γ.Σ. και να δημοσιοποιείται.

Στη συγκεκριμένη όμως περίπτωση την εμπειρία την μεταφέρουμε εμείς που παρακολουθήσαμε τη Γ.Σ. και αυτό γιατί αποτελεί εξαιρετική σπουδαία την Σωματεια της Ομοσπονδίας.

Το Σύνδικατο της Αθήνου αποτελείται από 400 περίπου συνάδελφους που είναι διαπισμένοι σε όλα τα χωριά του υψιπέου.

Στη Γ.Σ. ήταν μέρες 130 συνάδελφοι που απεικονούν ότι εκτός από τους συνάδελφους της Μυρίνας και άλλου κάποιου από τα χωριά που θάβουνται μέχρι 45 μέτρα πάνω από τη Μυρίνα. Ψήφισαν Σάββατο, Κυριακή και Δευτέρα απόγευμα 265 συνάδελφοι και το κυριότερο η Γ.Σ. έγινε Σάββατο.

Σημειώνουμε ότι το Σύνδικατο της Αθήνου το τελευταίο τουλάχιστον 8 χρόνια που γνωρίζουμε, ποτε δεν άκουσε Γ.Σ. άλλη μέρα εκτός Σάββατου. Εμείς δεν θα σχολιάσουμε τα παραπάνω και θα αφήσουμε να βγάλει τα συμπεράσματα του κάθε συνάδελφου και κάθε Διοίκηση Σωματειαίου.

χωριά. Σίγουρα παύσει ένα ένα βεβαίον που αναδίδονται στη δυνατότητα που υπάρχουν σε κάθε Σωματεια.

Σίγουρα μπορούμε και πρέπει να είμαστε κοντά στους συνάδελφους και οι συνάδελφοι κοντά στο Σωματεια.

Σίγουρα οι συνάδελφοι της Αθήνου που δουλεύουν το Σάββατο, δεν είναι πιο θνητοί από αυτούς που δουλεύουν. Αντίθετα είναι κοντά στις οικογένειές τους, ξεκουράζονται, είναι κοντά στο Σωματεια και στο βαθμό του δυνατού βοηθούν τη Διοίκηση, όχι τόσο για να διαπιστευθούν κάποιας δουλειάς, όσο δίνουντας αέρα στη Διοίκηση να παίξουν πιο δυναμικά για καλύτερα αποτελέσματα, για διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους.

και καλούμε τους νέους να λησίσουν το Σωματεια να λησίσουν με τον κλάδο και τα προβλήματα και οι Διοκίτη των Σωματειαίων να βοηθήσουν τους νέους συνάδελφους, ώστε να αναδειχθούν νέοι συνάδελφοι, σημαντικοί και δυνατοί από οικονομικά και τις τάξεις μας γενικότερα.

Κλενώνουμε αυτό το σημείωμα θέλουμε να τονίσουμε ότι παρά τις προσπάθειές που είναι για την επιτυχία των κινήσεων που κάνουμε, δεν μπορούμε να πούμε ότι είμαστε ειχαριστημένοι.

Η απεργιοποίηση παίρνει διαστάσεις, οι συνκεντρώσεις γίνονται όλο και πιο άσπυρες, λιγότερο άσπυρες, παλιότερα και αντικοινωνικά. Ταυτόχρονα είναι άσπυρες αναμνηστικά και θα πρέπει να αναμνηστικά κάθε σωματεια, αλλά και κάθε συνάδελφο χωριά.

Οι όποιες υποχωρήσεις του κλάδου θα έχουν ολέθρια αποτελέσματα στους παραπάνω κλάδους, στις διεκδικήσεις μας, αλλά και στην περιρροή στην δικαιοσύνη μας.

**ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΧΡΩΣΗ ΟΛΟΙ ΤΟΙΣ ΑΡΜΟΙ ΤΩΝ ΤΑΞΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΜΕΤΑ ΜΟΝΟ ΕΤΣΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΕΛΙΞΟΥΜΕ**  
**• ΟΤΙ ΘΑ ΔΟΥΜΕ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΜΕΡΕΣ**  
**• ΟΤΙ ΘΑ ΑΝΑΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ ΤΟ ΚΑΤΟ ΚΑΙ ΒΑΡΥΘΕΡΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΖΟΥΜΕ**

# Παίζουμε με τη

Τι φταίει για τα ατυχήματα στην οικοδομή.

Οι ευθύνες του κράτους και το διάτρητο νομικό πλαίσιο. Τι πρέπει να κάνουν τα Σωματεια

Η εφημερίδα της Ομοσπονδίας μας «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» επανειλημμένα έχει ασχοληθεί με τα ζητήματα της Υγιεινής και Ασφάλειας στους χώρους εργασίας, θα συνεχίσουμε να ασχοληθούμε με το πρόβλημα αυτό, όχι βέβαια μόνο μέσα από τα έντυπά μας, αλλά με παρεμβάσεις μας στους χώρους εργασίας, με καταγγελίες, με την παρότρυνση των ΚΕΠΕΚ (Κέντρα Πρόληψης Επαγγελματικού Κινδύνου) και των Επιθεωρητών Εργασίας,

προκειμένου να περιοριστούν την συνύπαση των εργαζομένων και κατασκευαστών, που μισροτά στο κέρδος τους δεν υπολογίζουν τη ζωή των εργαζομένων. Αφήστε δεν είναι τυχαίο ότι στις κινήσεις μας το πρόβλημα της Υγιεινής και Ασφάλειας αποτελεί ένα από τα βασικά αιτήματα του κλάδου.

Όπως έχουμε τονίσει επανειλημμένα, η χώρα μας έχει την πρώτη στο εργατικό ατυχήματα σε όλη την Ευρώπη, ενώ ο κλάδος μας στην Ελλάδα έχει τα περισσότερα θανατηφόρα ατυχήματα. Το 1999 μέχρι αυτή τη στιγμή έχουμε καταγράψει 52 ατυχήματα στον κλάδο μας, από τα οποία 38 είναι θανατηφόρα, 3 βαρέα τραυματισμοί και 11 ελαφρύτερα. Είναι άσπυρο ότι είναι πολύ περισσότερο, όμως η αλληλεγγύη στελεχών είναι δικαιοσύνη και γιατί δεν θάβονται, αλλά και δεν διαβιβάζονται πάντα.

Χαρακτηριστικό ότι μεταξύ του ΙΚΑ και της Επιθεωρήσεως Εργασίας υπάρχει ασφάλη απόκλιση των στοιχείων. Είναι και αυτή μια ένδειξη του τι γίνεται, προκειμένου να τα αποκηρύξουν οι εργαζομένοι και τους υπαλληλίστους την ζωή των συνάδελφών τους.

Με αυτό το κείμενο θέλουμε να αναδείξουμε γενικότερα το ζήτημα της Υγιεινής και Ασφάλειας ξεφυλώνοντας από τα κλασικά ζητήματα των μετρώων ασφαλείας, δηλαδή να μην περιοριστούμε μόνο στους ασφάλκτους φθαναγμούς, κληρονομιάς, εξοπλισμούς αναλώσιμους, χωρίς βέβαια να τα υπονομούμε στο ελάχιστο.

Είναι άσπυρο πλέον ότι στο χώρο της οικοδόμησης και των τεχνικών έργων είναι μια μεγάλη απειρία και κατασκευαστικά τεράστια έρρα, μεγάλα



Η τάπια, στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν ανοίγει κάποιο όφνημα. Εδώ ξεθάβουν δύο νεκρούς συνάδελφους που καταπλανώθηκαν από χωμάτινα μέσα στο χωμάτινο

εμπνοικά κόντρα, τεράστια συγκροτήματα κατοικιών, τεράστια έργα υποδομής, δημόσια έργα, προτάγωνα για τη χώρα μας όπως Μετρό Αθηνών, αεροδρόμιο Σπυριών, σε λίγο η ζεύξη Ρίου - Αντιρρίου, Εθνική Οδός Αθηνών - Θεσσαλονίκης, Εγνατία Οδός κλπ.

Οι πολυεθνικές και ελληνικές εταιρείες που κατασκευάζουν αυτά τα έργα προσπαθούν να εσφαλμουν συνάδελφους μεταναστεύει σε βάρος των εργαζομένων, να χτυπηθούν δικαιώματα και κατακτήσεις, προκειμένου να αυξήσουν τα κέρη τους.

Η έλλειψη των μέτρων υγιεινής και ασφαλείας είναι μέρος της βαρβαρικής εκμετάλλευσης των εργαζομένων από την εργοδοσία, με ξεχωριστά ο-πλά για αείληση του ημερομισθίου, αλλά για την ίδια τη ζωή μας.

Βέβαια δεν το κάνουν από μόνοι τους, αλλά με την ανοχή της κυβέρνησης. Μπορεί η σημερινή και οι προηγούμενες κυβερνήσεις να ψηφίζουν νόμους για το δικαίωμα διαθήκης των εργαζομένων, είναι όμως τόσο διατρητά που στην ουσία κινδύνεωσαν τα αποτελέσματα των έργων. Αλλάζει ένας νόμος για να εφαρμοστεί χρειάζεται να υπάρχουν και οι ανάλογη μηχανισμοί και ο αυτό το σπασμένο ποστράνο οι αστικές κυβερνήσεις, οι οποίοι τα μια μεριά γίνονται οπότε στα μάτια των εργαζομένων και από την άλλη αφήνουν ασουδότη τους εργαζομένους να θλασθούν εις βάρος της ζωής τους.

Τραγικό παράδειγμα είναι ο νόμος 2639/98, που ψηφίσει η κυβέρνηση σχετικά με τις Επιθεωρήσεις Εργασίας, ο οποίος στην ουσία είναι ανεργός.

Στο προηγούμενο φύλλο της «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗΣ» είχαμε γράψει γι' αυτόν το νόμο και γι' αυτόν το λόγο δεν θα επικριθούμε.

Χαρακτηριστικό είναι ότι ενώ η κυβέρνηση λέει ότι για να λειτουργήσει αυτός ο νόμος πρέπει να έχουν 1.100 νέες προμήθειες, σήμερα έχει μέσα 350 υπαλληλίστους! Αυτό όμως δεν τους εμπόδιζε να

## Ζητήματα που πρέπει να γίνουν υπόθεση όλων των σωματειαίων

ΕΥΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΑ 3

το παρόμοια των ενσήμων μας.

Η καταπάτηση του ωραρίου

Άλλα ζητήματα που αναδεικνύονται είναι τα παραβίαση του ημερομίσθου, της υπερωρίας, της καταπάτησης του ωραρίου και άλλα. Σίγουρα είναι υπαρκτά προβλήματα, αλλά το ερώτημα είναι ποιος καλείται να τα λύσει. Σε ποιο δηλαδή απευθυνόμαστε να δώσει λύση; Νομίζουμε ότι ο πρώτος λόγος είναι στους ίδιους τους εργαζομένους να αρμοσύνη στην υπερωρία, τη δουλειά το Σάββατοκυριακά, να περιρροή στο αμάρδι μας και το μεροκάματο μας. Από εκεί και πέρα είναι δουλειά του Σωματειαίου και της Ομοσπονδίας.

Όπως για να παρήκουν το Σωματειαίο να παρήκουν, πρέπει πρώτα απ' όλα να έχουν την ενεργό συμμετοχή του συνάδελφου. Σωματειαίο πολλές φορές να ηγνώνονται και στα γινόμενα και να κάνουν ότι δεν τους γνωρίζουν οι ίδιοι ο συνάδελφοι που έχουν την καταγραφή. Πρέπει να γνωρίζουμε ότι με τέτοια ούτως κέρχονται τα πόδια και των συνδικαλιστών που προσπαθούν να παρήκουν.

Τα «πέρα αγνώστου»

Είναις πολλά ατυχήματα, δεν είναι η πρώτη φορά, όμως για να «πέρα αγνώστου» είναι ένα από τα κύρια προβλήματα που

παλεύει η Ομοσπονδία μας και είναι στην πρώτη γραμμή των αιτημάτων μας σε κάθε απεργιακή κινήση, αλλά και όχι μόνο.

Πιστεύουμε, ότι αν πράγματι κινήσει ούτως και οι παλιότεροι να είναι οι Σωματειαίοι την κατάσταση τα σωματεια, αν η συμμετοχή των συνάδελφών στους αγώνες αυξάνει, μπορούμε να κινήσουμε την αλλαξιά της κυβέρνησης. Αν όμως περιρροή στη Διοίκηση της Ομοσπονδίας και των Σωματειαίων να βγάλουν τα κείμενα από τη φωτιά, είναι άσπυρο ότι δεν θα γίνει τίποτα.

Πρέπει να αναδειχθούν ούτως ότι όλοι είμαστε Ομοσπονδία.

Η συμμετοχή της νεολαίας

Τέλος, στο Ηράκλειο της Κρήτης αυτό το νεολαίο ήτανε ένα οσφρατό ζήτημα. Είναι συγκεκριμένα: «δεν με ξεχωρίζεται που η διοίκηση του κλάδου μου από το μεροκάματο συνάδελφο του 25 κοκκας είναι πάνω από 25 χρόνια». Πράγματι είναι ένα τεράστο ζήτημα η συμμετοχή της νεολαίας στα Σωματεια, η ανάσπαση των Διοικήσεων Συμβουλίων. Αυτό πολύ γρήγορα θα διακοπεί η δουλειά μας, και οι σε πολλές περιπτώσεις ήδη τη διακοπεί.

Ευχνομένους λοιπόν με την πολύ σπουδαία επίσημη του Σωματειαίου νεολαίου



## ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

## Ζωή μας οι πολυεθνικές



κάνουν φάσμα τον Ιούλιο για την έναρξη λειτουργίας του και να καθοριστούν σαν μέγιστο σκεπασμένο σαν ΙΜΜΕ.

Φαίνεται λοιπόν καθαρό ότι με την ανοχή της κυβέρνησης παραβιάζεται κάθε εργατικό δικαίωμα, με την ανοχή και ευθεία της κυβέρνησης θορυβώμε και τόσο και ένα συνάδελφο. Η κυβέρνηση είναι ανυπόμονη για το δόκαιο ατύχημα που γίνεται ή καλύτερα για το εγκλημαίο ας προλάβει.

Δύο στοιχεία ακόμη αποδοκίμαση την έκταση της συνδικαλιστικής κίνησης - εργοδοσίας και τον φόρο αίματος των εργαζομένων. Στο ΜΕΤΡΟ της Αθήνας, έχουν γίνει πάνω από 800 ατυχήματα, θανατηφόρα, βαριά και ελαφρώτερα τραυματισμοί κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του έργου, ενώ στο εργοστάσιο των Σπλιτών σε δύο μήνες έχουμε 5 θανατηφόρα ατυχήματα.

Νο δούμε λοιπόν τους παράγοντες και τους αίτιους των ατυχημάτων.

Πρώτα από όλα έχουμε εντατικοποίηση της εργασίας, υπερεργασία απολαχθεί χωρίς αμοιβή και τέλος, Πολλοί συνάδελφοι μας αναγκάζονται από τους εργοδότες να δουλέψουν 12-16 ώρες χωρίς ανάπαυση αναγκάζονται να δουλέψουν Σάββατα και Κυριακές. Αυτό συμβάλλει στην εξάντληση του οργανισμού και βέβαια οι εργαζόμενοι γίνεται πολύ πιο επιρρεπείς στο να συμβεί ατύχημα.

Να γιατί λέμε ότι πρέπει να εφαρμόσουμε το 5ημερο και να αρνησουμε την υπερεργασία απολαχθεί.

Χαρακτηριστικά γεμιστά μηχανήματα αναδεικνύονται, που κάθε στιγμή κινούνται οι ιδία και οι άλλοι εργαζόμενοι γύρω τους. Αυτό οι εργοδότες το κάνουν για να μην πληρώσουν ειδικευμένο εργαζόμενο, που θα ήταν υποχρεωμένοι να πληρώσουν πολύ παραπάνω. Στο Μετρό Αθήνας και το αεροδρόμιο των Χερσίων για παράδειγμα, τέρασμα μηχανήματα που ξεπάζονται άσχετα και μόνο με την παρουσία του Συνδικάτου σταματούμε αυτή την ουσία.

Επίσης οι εργοδότες αναγκάζουν τους εργαζο-

μένους να δουλέψουν σε τεράστια ύψη χωρίς κανένα προστατευτικό μέτρο (σκαλωσιά κλπ), δεν γράφονται σιγά σιγά προστασίες (κράνη, ειδικά ρούβια ή γαλιτσές εκεί που υπάρχουν νερά, λασπές κλπ).

Εκτός όμως από αυτό υπάρχουν και επιπτώσεις στην υγεία των εργαζομένων, από υλικό που χρησιμοποιούνται και που θα ευρύνονται μακροχρόνια. Για παράδειγμα το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) έχει επίσημα καταγγείλει ότι στην οικοδομή χρησιμοποιείται ραδιενεργό γύψος, δηλαδή σκυρό που κατασκευάζεται στις γαλιτσές από ανακυκλωμένα παλιών σκυρό που χρησιμοποιήθηκε σε ραδιενεργό όργανο.

Εξάκι στο μεγάλο έργο χρησιμοποιούνται από τους εργαζόμενους ημιαέριες ουσίες σε κόλλες, χρώματα, γυαλιά και άλλα υλικά χωρίς το ανάλογο μέτρο προστασίας, δηλαδή μόνες με ειδικά φίλτρα που πρέπει να αντικαθίστανται σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, με αποτέλεσμα όλα αυτά να έχουν επιπτώσεις στην υγεία των εργαζομένων μακροχρόνια.

Εκτός όμως από τα μέτρα προστασίας είναι εξίσου σοβαρό και το ζήτημα της υγιεινής που ελέγχεται το παρακαλώ είναι δηλαδή καθαριότητα για ανοχή, για να αλλάξουμε, τουαλέτες, ψακίτες, φορησκό, οσενόφορο, γιατρό εργοδότη και μια σειρά από άλλα μέτρα που κάνουν ανώτερη τη ζωή στο χώρο εργασίας. Όλα αυτά όμως φαίνεται πενήγρια για τη συμβατική οικοδομή, όμως έπαυσε ότι σήμερα έχουμε τεράστια έργα και πρέπει να προλάβουμε όλα αυτά τα απαραίτητα μέτρα.

Η ανωφέρεια στο νέο πρόβλημα που συρραφίζονται στα μεγάλα έργα σε καμία περίπτωση δεν υποβαθμίζει το πρόβλημα των μέτρων ασφαλείας στις συμβατικές οικοδομές. Άλλωστε εξελισσόμεθα ο κωφισμός των οικοδομών να αποκαταστήσει στην παραδοσιακή οικοδομή δραστηριότητα.

Από τους αναφορές παραπάνω γίνεται φανερό ότι το ατύχημα στους χώρους δουλειάς θα αυξάνονται καθημερινά, εάν δεν πάρουμε τα απαραί-

τητα να παρθούν ουσιαστικά μέτρα σε βάρος της ουσίας των κατασκευών και των εργαζομένων.

Εκτός από την ηλιθία που σκοπεύει σε αυτή την κατεύθυνση στους ορισμούς θα πρέπει πιο οπωροεικό να παρθούν το Σωματείο και όλοι οι συνάδελφοι να καταγγείλουν τις παραβιάσεις στο Συνδικάτο τους, αλλά και οι ίδιοι στο χώρο δουλειάς θα πρέπει να αρνησουμε να δουλέψουμε εκεί που είναι επικίνδυνα και δεν υπάρχουν προστατευτικά μέτρα.

Έχουμε έφραση ποιο οι εργοδότες τη ζωή των εργαζομένων την αντιμετώπιζουν ως αναλόγιστο υλικό, δεν υπολογίζουν τίποτα μπροστά στο κέρδος.

Τι αυτό θα πρέπει από μόνοι μας να πραγματοποιήσουμε τη ζωή μας, με κατάφορο ότι το ζήτημα της πρόληψης των ατυχημάτων είναι βέβαια τεράδιο, γιατί συγκροτήματα το συμφέροντα του εργοδότη με του εργαζομένου. Τα μέτρα προστασίας του εργαζομένου έχουν κόστος για τον εργοδότη και γι' αυτό το αποφεύγει - και το διαβόλο το λήθαυ.

Η Ομοσπονδία μας πραγματοποιήσε συνάντηση με τον υπουργό εργοδότη, Κ. Πρωτόπαπα και την υπουργή των ΚΕΠΕΚ, Κ. Καραγιάννη. Επίσης πραγματοποιήσαμε τον Οκτώβρη 24ορη απεργία από τους εργαζόμενους στο ΜΕΤΡΟ της Αθήνας και του αεροδρομίου των Σπλιτών γι' αυτό το ζήτημα.

Πρέπει να τονίσουμε ότι ανυπόμονη την αδιαφορία και το «ΘΑ» του υπουργού. Εμείς του τονίζουμε ότι για να παρθούν μέτρα, για να σταματήσει η «ΚΑΤΑΡΣΗ» στους χώρους εργασίας, χρειαζόμαστε πολιτική βούληση, πρόθυμο που δεν έχουν και να βάλουν το χέρι βαθιά στην τσέπη.

Είναι χαρακτηριστικό πως εκτός από το έμμετρο και ειδικευμένο προσωπικό, που δεν υπάρχει, οι όποιες υπηρεσίες υπάρχουν σήμερα, στην ουσία φαταζόμο. Αρκεί να πούμε ότι δεν έχουν αποκτήσει ακόμα το κέρας στο γαλάκιο και βέβαια κανένας ορατόμο δεν έχουν χρωμάτο να βάλουν βαθύ. Αυτό δεν το λέμε εμείς, αλλά οι εργαζόμενοι στο ΚΕΠΕΚ.

Επίσης τονίσουμε στον κ. Πρωτόπαπα ότι θα πρέπει να λειτουργήσουν οι κείμενες επιτροπές ελέγχου, όμως για να γίνει αυτό, θα πρέπει να διαθέσουν κανάλια για υλοστητική υποστήριξη, για τις προεργασίες και την ασφαλεία των οικοδομών και των εκπαιδωμένων του ΤΕΕ που αμειψόμενοι ο αυτές.

Σημαντικότεροτά μέχρι σήμερα και παρά την έκταση που έχουν πάρει το ατύχημα, κανένα μέτρο δεν έχει παρθεί. Είναι το ίδιο αβρόμο, όμως οι ανθρώπινες ζωές που είναι το πιο αβρόμο, αυτή η κατάσταση έχει επιπτώσεις, και στην κοινωνική οργάνωση που κατά το άλλο η κλιμακωτή κάταση για το εγκλημαίο και παίρνει μέτρα άσχετα.

Με στοιχεία του ΙΚΑ κάθε χρόνο πάνω από 150 εργοδότες χάνουν τη ζωή τους, 10.000 οδηγούνται σε πρόκληση συνταξοδότηση από εργατικά ατυχήματα ή εργατικές οσενώσεις, ενώ 40 δία κοστίζουν τα εργατικά ατυχήματα στο ΙΚΑ το χρόνο, ενώ στο σύνολο των φορέων ασφαλείας φθάνουν στο λιγνότερο ποσό του 1 δις ευρώ.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι βροκατισμό μπροστά σε ένα σοβαρό πρόβλημα που καθημερινά διακινύεται με ριθιούς αναδεικνύονται.

Η λύση του είναι αναπόφευκτο με την καθημερινή πύλη του κλάδου, του Σωματείου, της Ομοσπονδίας, του κόμμο συνάδελφοι που μας εργάζονται.

Παράλληλα όμως είναι αναπόφευκτο με την ανωτέρω της βάρβαρη πολιτικής που υπηρετεί το συμφέροντα των μονοπωλίων και των ορεκτικών. Σε αυτή την κατεύθυνση πρέπει να αρθρωσουμε την προσηολή μας, στην κατάθεση της πολιτικής και όλων αυτών που υπηρετούν το συμφέροντα της ολιγαρχίας. Έχουμε τη δύναμη να τους ανατρέψουμε, αρκεί να καταπορεύουμε ότι ο μόνος δρόμος είναι ο αγώνας και η πάλη μας, ούτως, όχι μόνο για τη βελτίωση της ζωής μας, αλλά και να τη συνολική αντίραση του οπίου και βάρβαρου συστήματος που ζούμε.

## ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

## ΑΘΗΝΑ

● Οι συνάδελφοι Κωνσταντίνος Παύλος και Ξανθόπουλος Νικόλαος, 45 και 27 χρόνων αντίστοιχα, στις 2.9.99, ενώ δουλεύουν στο Αεροδρόμιο των Σπλιτών καταπλάκωσαν από αβροσφύρα, που χρισζόμενοι, όταν υποχώρησαν τα χρώματα και το μέγιστο έγραφο, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν.

● Ο Γιώνης Ηλίας, 20 χρόνων, στις 27.9.99, ενώ τοποθετούσε βίδες σε μείραμα σε μπάλια κούρσι στα Εξάρχεια, υποχώρησαν τα υποστρώματα, με αποτέλεσμα να τραυματιστεί βαριά στο κεφάλι.

● Ο Πλατωνόπουλος Κωνσταντίνος Χρήστος, 42 χρόνων, στις 28.9.99, δουλεύοντας επί 12,5 ώρες στο ΜΕΤΡΟ στα Σπλιτά, όταν κατά τη διάρκεια της εργασίας του έπεσε από ύψος 5μ., με αποτέλεσμα να σκοτωθεί.

● Ο Ξενοδόχος Ηλίας, 54 χρόνων, πάτερς 4 παιδιών, σκοτώθηκε στις 15.10.99, όταν ενώ βρισκόταν σε σκαλωσιά στον φωταζοτή υνεοεργετήριμης οικοδομής στα Ιλίσια, γαλιτσική και έπεσε στο κενό από τον 6ο όροφο.

● Οι συνάδελφοι Βανδάνος Γεράσιμος και Θεοφιλος Νικόλαος, 38 και 48 χρόνων αντίστοιχα, σκοτώθηκαν στις 18.10.99 στην περιοχή Αθήνας. Εργάζοταν σε διάφορη εργασία ομβρίων υδάτων και καθώς βρισκόταν στον πάτο ενός γυνακτικού βόθρου 4 μ., και πλάτος 60 εκατοστών πέρας δίπλα από το δρόμο φορτηγού αυτοκινήτου, το οποίο ανατράπηκε, με αποτέλεσμα το χτύπη του γυνακτικού να υποχωρήσει και να καταπνικώσουν από τα χρώματα, την άμμο που μετέφερε το φορτηγό και από το ίδιο το φορτηγό.

● Ο Περίδρομος Χρήστος, 37 χρόνων, στις 15.11.99, ενώ οδηγούσε το υπηρεσιακό αυτοκίνητο στο Αεροδρόμιο των Σπλιτών έπεσε σε αβροτικό όργανο που υπήρχε σε διάδρομο, με αποτέλεσμα να τραυματιστεί σοβαρά και μετά από μερικές μέρες να πεθάνει.

● Ο Νταβάνης Γεώργιος, 54 χρόνων, στις 11.11.99, άγνωστο κίετο από ποιος αιτίας, ως χειριστής σκαλωσιών μηχανημάτων εργαλειωτικής ανύψωσης στο αμέγιστο και στον βροχάτο των μηχανημάτων, με αποτέλεσμα να πέσει ασφαλής.

## ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

● Ανήλικος Αλβανός, 15 χρόνων, αγνώστου στοιχεία, εργάζοταν στη μόνια φορητήν «Πίλτσορ» όταν οδηγεί ανυπερτακό μηχανήματα. Την 11.09.99 σκοτώθηκε άγνωστο κίετο από την αιτία. Δεν τον βαρύ εξάρτημα του μηχανημάτων, με αποτέλεσμα να πέσει ασφαλής.

## ΟΡΕΣΤΙΑΔΑ

● Οι συνάδελφοι Φωνά Χούλ Σχάη και Γκουστέβιτς Έμιλ, 31 και 34 χρόνων αντίστοιχα, εργάζοταν στην εταιρεία «ΕΡΜΗ» που κατασκευάζει εργατικά και τρυκίτες στον Πύργο Ορεστιάδας. Την 11.09.99 κατά τη διάρκεια της ύπαιθρου ολύματων ο πόρος έλασε την ιδιοσυγκρασία του και έπεσε σε βόθος 3 μ., με αποτέλεσμα να πέσει ασφαλής και ο δεύτερος στην προσπάθειά του να βοηθήσει τον συνάδελφό του τραυματίστηκε βαριά.



# Ο λαός στο προκήνιο!

## Τα συμπεράσματα και τα αποτελέσματα από την επίσκεψη Κλίντον στην Ελλάδα

**Τ**ο πιο σημαντικό αποτέλεσμα από την επίσκεψη Κλίντον στη χώρα μας είναι η αναδείξη του κοσμοπολίτικου ρόλου του πατριωτικού, φιλεργατικού, αντιιμπεριαλιστικού κινήματος στη χώρα μας. Αυτός ο ρόλος του λαϊκού κινήματος, που εμφανίζεται με ιδιαίτερο δυναμισμό στο προκήνιο, υπογραμμίζεται από δύο πλευρές. Πρώτον, από την πρωταρχική, αυτονομική και λαοκρατική επίθεση που δέχτηκε από το σύνολο των αντιδραστικών δυνάμεων, ντόπιων και ξένων. Δεύτερον, από το γεγονός ότι επιβεβαιώθηκαν οι δυνατότητες που έχει να επιφέρει, να καθορίσει και να θέσει τη σφραγίδα του σε σημαντικές εξελίξεις αναδεικνύοντας ότι μόνο η δική του δύναμη μπορεί να αποτρέψει ολόκληρες επιλογές για τον τόπο και το λαό να υπερπηδηθούν τα πραγματικά συμφέροντά τους.

Βασίμια μπορεί να ειπωθεί ότι, από τους κινήματα, οι ένω, κυριότερος στόχος της επίσκεψης Κλίντον, ήταν ο περιορισμός, η εξάλειψη του «προβλήματος», που έχει να κάνει με την υποχρέωση «εμμέρους διαδοχόμενων» κυβερνήσεων αντανακλαστικού στη συντηρητική πλευρά του πολιτικού λαού και την παραγωγή ενός «πολιτολογίου» αντιιμπεριαλιστικού κινήματος και με τη συστήριση των πιο πλατιών δυνάμεων σ' αυτό το κίνημα. Οι μυστικές και ανοηρές υποτροπές των ΗΠΑ ποτέ δεν έζησαν την αντίσταση που συνήθισαν τα ΝΑΤΟικά τμήματα κατοχής κατά τη διάρκεια του βραβμικού πολέμου στη Γουγκοκλαβία. Ποτέ δεν μπόρεσαν να χωνέψουν ότι η παροβία τους στην Αθήνα είναι μόνιμος τόπος έκφρασης των φιλεργατικών λαϊκών διαδηλώσεων ενάντια στα εγκλήματα της συμμορίας των ΝΑΤΟικών δολοφόνων. Δεν είναι καθόλου τυχαίο το γεγονός ότι ο ίδιος ο Μπ. Κλίντον το μόνο θέμα τους οφάνεται να μνηστέ κατά για την Ελλάδα ήταν το θέμα της «προκαταρκτικής» ειδικής συνδεσμότητας με τις λαϊκές διαδηλώσεις. «Οι Έλληνες», αποφάνθηκε - έχουν μια παράδοση μεγάλων διαδηλώσεων. Και οι κομμουνιστές, και οι αναρχικοί, ίσως και κάποιο άλλο στην Ελλάδα, θέλουν να διαδηλώσουν κυριοσ, όπως καταλαβαίνω, γιατί διαμένουν έντονα με την πολιτική που στο Κόσσοβο και ίσως και πριν στη Βοσνία... Αλλά το γεγονός ότι έχουν το δικαίωμα στην ελεύθερη έκφραση δε με αφορά».

Επίσης, δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι η αμερικανική κυβέρνη-

ση φρόντισε να αναδείξει ως κυρίαρχο ζήτημα της επίσκεψης Κλίντον την «ποσοριστική αντιμετάση της τρομοκρατίας» και το «μέτρο ασφαλείας» κατά τη διάρκεια της επίσκεψης. Ασφαλείας και ινάρβριζο - το ομολόγησε ο άλλοτε ο Αμερικανός Πρόεδρος - ότι δεν υπήρχε κανένας κίνδυνος για την ασφαλεία ή τη ζωή του αρχιδουλοφώνου των Ιαών. Επιδιώκων, όμως, η επίσκεψη του στην Αθήνα να δώσει, και σε επίπεδο πολιτικού συμβολισμού, το μήνυμα ότι δεν πρέπει να «κοντεύει φιλίλο», ούτε περνεί ο ημερισμός της «νέας τάξης».

Ταυτόχρονα, η επίδειξη πυγμής απέναντι στον «τρομακτικό» - ελληνικό λαό μπάνες ως προέπιση για τις όποιες «αερονομίες» καλής θέλησης» και φιλικές διακρίσεις για το θέμα της «αντίστασης» των αυτονομικών. Οι παραβιάσεις του Ν. Μπενάρς σε αυτή την κατεύθυνση ήταν εξόχως αποκαλυπτικές. Η ανάδειξη και εμπνόν στην «προκαταρκτική» είχε - εκτός των άλλων - και αυτό το στόχο. Να αποκηρύξει, δηλαδή, ότι ο Κλίντον όχι μόνο δεν κοιβάλα «δάρω» για το καυτό ζήτημα της εξωτερικής πολιτικής, αλλά μόνο δεσμεύσεις για «λαϊσες» ορόνους των κυριορχών δικαιοκτών και των συμ-

φερόντων της χώρας. Είναι γνωστό ότι ένας από τους βασικούς στόχους του ταξιδιού Κλίντον ήταν η διασφάλιση της έντασης της Τουρκίας στην ΕΕ χωρίς προϋποθέσεις. Η επίκληση του Κυριοκτικού με βάση τις αποφάσεις του ΟΗΕ δεν μπορεί, σε καμιά περίπτωση, να τεθεί ως προϋπόθεση. Εξάλλου, η «λαϊση» που είναι δραμοιολογείται, κινείται στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση, δηλαδή στη νομοποίηση της διαχοτάσησ υπό την επίβλεψη του ΝΑΤΟ. Αναρχικά με τα Ελληνοτουρκικά μόνο αφελέδι θα περιμένα να αποκηρύξει ο Κλίντον τις «γκρίζες ζώνες» στο Αγαίο και τον επικυρωτικό ρόλο των ΗΠΑ στο «αρχιπέλαγος» και στις σχέσεις των δύο χωρών. Όσον αφορά τα ιμπεριαλιστικά σχέδια στα Βαλκάνια, αυτό που ζήτην οι ΗΠΑ είναι κάτι παραπάνω από ξεκαθάρο. Σχεδώς και κατηγορηματικές δεσμεύσεις για την ανατροπή του Μλόσοβιτς και την επίβληση της «νέας τάξης» στα Βαλκάνια, μέσω του Σιμόνολο Σταβέρνιτς, κλπ. Με άλλα λόγια, τα συμφέροντα των ΗΠΑ και της «νέας τάξης» στην περιοχή όχι μόνο δε «ομιμπίτουν» με τα συμφέροντα της χώρας μας, αλλά έρχονται σε ευθεία αντίθεση με αυτά. Αυτό προοικνίζει ολέθρες επιπτώσεις και ε-

μυλοκή σε ιμπεριαλιστικούς τυχοδιωκτικούς. Ακριβώς επειδή έτσι έχουν τα πράγματα, οι εγχώριοι τοποτηρή της της «νέας τάξης» με Βασικούς στυλοβάτες την κυβέρνηση Σημίτη και την εξέχου της ΝΔ - που ταυτόχρονα έχουν αποδουβεί σε έναν ανελεπτικό διαγκωρισμό για να κερδίσουν την εύνοια του «μεγάλου αφεντικού» - εξεπλευσαν μια τεράστια προσηλασθητική επεξεργασία, με στόχο να περουν τον ελληνικό λαό ότι η επίσκεψη Κλίντον ήταν προς όφελος των εθνικών συμφερόντων! Η αμερικανοφιλία και η υποτέλεια τους δεν τους επιτρέπει ούτε καν να σκεφτούν ότι μπορεί να δεχθούν γενναίως ή απειράχιο στο «μηνείο αφεντικό». Αρα, έτσι το σπένω βήμα ήταν να κμωνουν το οδούλο φρόνημα του ελληνικού λαού, που εμπνεί να μη σκεφτείται όπως επιβλήσει ο «φραλοχισμός» της υποταχής. Τα τερατώδη ψέματα, η κινουλόγια και η ιδεολογική τρομοκρατία, που επιστρατεύθηκαν, επιδόκων να δημιουργήσουν στον υπεπληρωμένο λαό μας, «ασημύματα εναντίου», επειδή έθεσε ανεπιβλήτο τον αγώνα του λαού θέλουν να επιδοκώσουν, «ασημύματα» ηγεσίας του συνδικατού του εγκληματίου. Στις ακού της προσηλασθητικής επεξεργασίας να νομοποιήσουν την απαγόρευση

των λαϊκών διαδηλώσεων κατά του Κλίντον, στο όνομα ότι «πλήτουν τα εθνικά συμφέροντα». Η αναβολή της επίσκεψης Κλίντον αποτέλεσε μια λαϊκή ευκαρία για να ενταθούν αυτές οι απειρώσεις. Αυτή τη φορά στο στόμαστό τεθήκε ευθέως το ΚΚΕ. Σαρκαστικά ανακάλυψαν ότι... «ο Περισμός υπαφραγείται την εξωτερική πολιτική», ή ότι «η κυβέρνηση και η χώρα είναι υπό την αμνία του ΚΚΕ...».

Η μόνη αλήθεια που βρίσκεται κρυμμένη πίσω από τις παραπάνω «διαποτασεις» είναι ο φόβος της «πλευροκρατίας» μπροστά στον ασχημό βόλο που δραμοιολογείται στις εξελίξεις του λαϊκού κινήματος. «Μια δόκατα μέσω την πτώση του τσέουκ του Βερολίνου και την καταρσίωση των κομμουνιστικών κρατερισμάτων της Ευρώπης, ο στυχταρισμός κεραιμιάς της σκεπτικισμός του Αμερικανού Προέδρου, Μπλ. Κλίντον, στην Αθήνα από την κυβέρνηση Σημίτη ονδεάει το κμωνία της Αρστέρας και κυριοσ το ΚΚΕ σε ρυθμικότητα παραδύνων, των εξελέμων της πολιτικής ζωής της χώρας», διαπίστωσε η «Κοθμηνή».

Δεν πρόκειται να διασκόδοσουμε τους φόβους τους. Αντίθετα, το συμπεράσμα που αντλήει το φιλεργατικό και αντιιμπεριαλιστικό κίνημα της χώρας μας είναι ότι με την παραπάνω ένταση των λαϊκών κινήσεων μας μπορεί να επιτύχει σοβαρά αποτελέσματα στον αγώνα του λαού ενάντια στα εγκλήματα των ιμπεριαλιστικών σχεδίων στην περιοχή, προς όφελος των πραγματικών συμφερόντων της χώρας και του λαού.

Η επίδειξη πυγμής από τα αφεντικά της «νέας τάξης» και τους υπαλλήλους τους, η διαχομύωση «παντοδυναμίας» τους, οι «ορητικοί συσχετισμοί», καθόλου δεν πτοούν το λαό που αυτοπετεύεται και αγωνίζεται. Φυσικά, δεν πρόκειται να «δωροδοκώσουμε» και τον ίδιο τον Κλίντον στον αφορά την «παράδοση των μεγάλων διαδηλώσεων». Η ορητική φωνή του λαού ενάντια στα εγκλήματα της «νέας τάξης» φτάνει στα αυτιά τους, οσως «κυριοσ ασφαλείας» και αν δημιουργήσουν φόβο τους.

Το συμπεράσμα που αντλήει το φιλεργατικό και αντιιμπεριαλιστικό κίνημα της χώρας μας είναι ότι με την παραπάνω ένταση των λαϊκών κινήσεων μας μπορεί να επιτύχει σοβαρά αποτελέσματα στον αγώνα του λαού ενάντια στα εγκλήματα των ιμπεριαλιστικών σχεδίων στην περιοχή, προς όφελος των πραγματικών συμφερόντων της χώρας και του λαού.



## Η αλήθεια για τη Χάγη

**Ω**ς μεγάλη επιτυχία, η οποία μάλιστα ακούγεται για πρώτη φορά, επηγήσεν να πλασάρει η κυβερνητική προσηλασθησία την υπόδειξη Κλίντον προς την Τουρκία να αποδεχτεί τις διαδικασίες του δικαστηρίου της Χάγης για τις ελληνοτουρκικές «αποφασφύρι» Μλόστον, το εμφάνισμα ως υπόθεση των... «ελληνοκίττα φέσιων». Η αλήθεια όμως είναι άλλη. Την πρόταση αυτή την έκανε ο Μπ. Κλίντον το Γενάρη του 1996, αμέσως μετά τα Ιμια, και αρχηγός έπαισε ο «επληρωμένος» εκνευρωμένος (με πρόση και καλύτερο τον Θ. Πάγκαλο) να την εμμοισάνει ως ελληνική θέση (!).

Μέχρι τότε όλοι ήξεραν ως ελληνική θέση την στη Χάγη, αφού να πάει η μόνη ελληνοτουρκική διαφορά, αυτή που αφορά την υμολοκρητιά. Όταν ο Αμερικανός Πρόεδρος υπόδειξε τη Χάγη, αμέσως μετά τα Ιμια, ήταν ολόφανε-

ρο ότι περιέπιε σε αυτό το δικαστήριο της νέας τάξης και τις «γκρίζες ζώνες» στο Αγαίο. Δηλαδή οδωμοιολογία κυριορχικά δικαιωμάτων της χώρας μας, δεχόμενος γενναίως ότι επιδόκει το διαμελισμό του Αγαίου υπό την επικυρωρία των ΗΠΑ. Από τότε το έχει επαναλάβει δεκάδες φορές και πρόσφατα κατά την επίσκεψη Έρεσβιτ στην Ουδονγκτον τον περασμένο Σεπτέμβριο.

Μόνο τυφλωμένοι από το γαλαζοκόμι και την υποτέλεια ήμ μπορούσαν να περιβλήουν την πρόταση για παραπομπή των ελληνοτουρκικών «ένομων» (!) στη Χάγη - που δεν είναι τίποτα περισσότερο από τη διαδικαστική πρόταση για τη διεκθέση τους στο πλαίσιο της νέας τάξης - ως «εθνική επισημύση». Και η κυβέρνηση Σημίτη έχει τα προτείει στην αμερικανοφιλία.







## Οι πυλώνες της υποτέλειας

**Ο**ταν, στις αρχές του '30, ο Χίτλερ έκανε το Ράιχσταγκ και δόθηκε το άλλοτε στους ναζί να επιβάλουν το καθεστώς της τρομοκρατίας, ο Γκαίμπελς απόδωσε τη ευθύνη για τον εμπρησμό στους κομμουνιστές. Όταν οι Έλληνες της Κωνσταντινούπολης υπέστησαν τις ανείληπτες διώξεις του 1955, ο τότε Τούρκος προξένος Μεντζές είπε ότι οι λεηλασίες και τα φονικά έγιναν από τους κομμουνιστές! Όταν το κράτος της αμερικανοκρατίας προχρυσούσε σε προδοκίστες, όπως το σημερινό του Εβρόν - με εκτελεστικά όργανα τους κατοπιούς προξενικομπωμιές - στα πλαίσια της προέλιξης του εθνόφρου, ώστε να φρίσκουμε στη χώρα, οι μπανκιερικοί της προδοκίας απείλησαν τις εθνικές για τέτοιου γεγονότος κομμουνιστές! Όταν, κατά τη διάρκεια του Εμφυλίου, τα όργανα της εθνικοφροσύνης και της δουλοπροσύνης εκτέλεσαν αθώους, όπως ο Αμερικανός δημοσιογράφος Πολκ, τότε τα όργανα της προδοκίας ενοχοποιούσαν τους κομμουνιστές!

Επομένως, ο κ. Σπυρίτης και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η κυβέρνηση-εκτροπείο προδοκιάτος και αμερικανοδοκίαν υπεπιστόν, ούτε εδώ πρωτοτύπησε. Η απόδοση ευθύνης στο ΚΚΕ (!) για το κίνημα της Αθήνας από 100 εκπαιδευμένους αλήτες των μυστικών μηχανισμών, η προσπάθεια της κυβέρνησης να προσποιηθεί ότι οι ένοχοι φρίσκοντα εκτός των γραμμών της και πως ανήκουν σε γραμμές του λαϊκού κινήματος (!) αποτελεί τη μέγιστη απόδωξη μιας εξουσίας γκαμπέλικων, Γκαμπέλικων, τόσο απιστικών, και τόσο «αθώων», όσο ο Νέρωνος, που όταν πήρουνολι στη Ρώμη, κατηγορούσε τους χριστιανούς για το δικό του έγκλημα.

Στις 19 Νοεμβρίου η Αθήνα παραδόθηκε από η κυβέρνηση στην κατασταλτική μανία του κράτους των ΜΑΤ και των διακρυγόνων, από τη μια, και του παρακράτους

των χαφιέδων, των πρακτόρων και των «κουκουλοφόρων», από την άλλη. Ο μηχανισμός αυτός έδρασε βάσει ολοκληρωμένου και οργανωμένου από εναίο κέντρο σχεδίου. Αφενός, η κυβέρνηση των Σπυρίτη - Χρισσοβίδη χυτίστηκε ανελέητα το λαό της Αθήνας, δείχνοντας ότι για την ελληνικοαμερικανική «φύλιση» απαιτείται η εκτεταμένη χρήση γκαμπικών και διακρυγόνων. Αφετέρου, τούτη η κυβέρνηση των ροπαλοφόρων και των εγνομημένης αβλήτητας σαμποτέρ των λαϊκών αγώνων, ανέλαβε, εκτός από την καταστολή, να φέρει σε πέρας και το έργο της αμαύρωσης του λαϊκού κινήματος. Για το σκοπό αυτό, «προσλήφθηκαν» 64 ή 154 - δεν έχει σημασία - πασηγαστοι - «άγνωστοι», που, κατά μία στατιστική σύμπτωση, τη στιγμή ακριβώς που το επίσημο κράτος χυτίστηκε ανελέητα τους διαδηλωτές στη Βασ. Σοφίας, εκείνοι ήταν σαν να έλασαν το σύνθημα σε χρόνο ακαριαίο και άφρισαν να καινε την Αθήνα σε δεκά διαφοροποιήσιμα σημεία, ταυτοχρόνως!

Τι έκανε εκείνη την ώρα ο κρατικός μηχανισμός; Όχι μόνο δε σημάτωσε τους προδοκίστες, όχι μόνο δεν είχε λάβει κάποιο στοιχειώδες μέτρο πρόληψης για να αποθιέσει τη δράση τους, αλλά αντίθετα επιδείξε ακόμα μεγαλύτερη κατασταλτική μανία εναντίον των διαδηλωτών! Οι χαφιέδες έπαιναν τα παιχνίδια τους στην Πανεπιστημίου, κυρίως, αλλά εκείνη ακριβώς την ώρα η Αστυνομία ενδιαιερωσαν να κινηθή διαδηλωτές στην άλλη πλευρά της πόλης! Ενδιαιερωσαν να επιτίθενται ανελέητα σε όλο το μήκος της διαδήλωσης (!) να επιτίθενται εναντίον διαδηλωτών που επιχειρούσαν να οπισθοχωρήσουν και να διαφύγουν από την μανία των ΜΑΤ, στην Κομνηνοπούλου (!), στο Μοναστηράκι (!), στην πλατεία Κοτζιά (!), στην Αθήνας (!), μέχρι τη Λένινουα!

Η κυβέρνηση των τραμπούκων και των εκπαιδευμένων «φίλων» των επίσης εκπαιδευμένων μακοφόρων θέλει να ριζεί ευδι-

νες στο αντιιμπεριαλιστικό κίνημα, γιατί δεν «περιορίσθη» τη διαδήλωση. Μια διαδήλωση, που, μέχρι να χυτίθει, οι ομάδες των εντεταλμένων χαφιέδων κάθονταν μπροστά της «σούβλα», αλλά λήθησαν τα χέρια τους, μόλις ο λαός δείχτηκε την επιθυμία της Αστονομίας. Ηταν ακριβώς η στιγμή που η περιφρόνηση της πορείας και της διαδήλωσης αγνοείζαν να σπαστεί στους διαδηλωτές από το κράτος του «χαρισματούχου της ΗΠΛ». Όταν η περιφρόνηση της πορείας εξουθετεροθηκε από τα ΜΑΤ, τότε ακριβώς ανοίχτηκε διάπλατα ο δρόμος στους προδοκίστες! Όταν ο Σπυρίτης και ο Χρισσοβίδη έδωσαν την εντολή να ματωθή η διαδήλωση, που «όχι»σαν «αδύνατο το σύνθημα» στους προδοκίστες να αναλάβουν δράση.

Η επίσκεψη του Κλίντον τέλειωσε. Η αμερικανοκρατία συνεχίζεται. Οι πυλώνες της, οι πλώνες της εξάρτησης, φρίσκοντα στη θέση τους. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ συνεχίζει να φρίσκει στη θέση της. Είναι η κυβέρνηση που έχει συνδέσει το όνομά της με πολλά. Το συνδέσει και με κατή ακυμία. Στο σημείο, που το ΠΑΣΟΚ έδωσε την εντολή να χυτίθει ο λαός και να αρχίσουν οι προδοκίστες, εκεί στη γωνία Βασ. Σοφίας και Αμαλιάς, πριν 55 χρόνια, ξεκινούσε μια προδοκία του που κράτησε δεκαετίες. Εκεί ήταν που χυτίστηκε και ο Σκόκιμα με προβουλοπύργου του Γεωργίου Παπαγιώργου. Και τότε, οι κομμουνιστές «έορταζαν». Εκείνοι που «κονόρταζαν», ήταν οι Γερμανοτολμαίους, που μετά έχτισαν τους «Πατριωτικούς της Μαρκοφονίου». Οι σημερινό τους απόγονοι, οι Αμερικανοτολμαίους, προνίζονται να ανατιμήσουν ολόκληρο συνδέσει με την αμερικανοκρατία. Αναστίλβωσαν από το άγαλμα του Τρούμαν μέχρι τα στρατηγεία, έδω ο στρατός σαφά. Οι σημερινό δε έχουν εμπλοκίσει το «κράτος» της υποτέλειας και με προδοκίστες.



## ΕΝΤΑΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΤΩΝ ΙΔΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΡΑΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

«ΤΟ ΠΟΥΛΤΕΧΝΕΙΟ  
ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΓΙΟΡΤΗ,  
ΗΤΑΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΚΑΙ  
ΠΑΛΗ ΛΑΪΚΗ»

Χρόνια πέρα η άρχαιος τάξη και οι πολιτικές της υπηρεσίες προσπαθούν να υποτάξουν την ίδια την πρακτική πράξη στα μέτρα τους, για να πάψει να αποτελεί δύναμη αμφισβήτησης της απειρημένης νέας, ιμπεριαλιστικής τάξης.

Η βρισηκή τάξη, η νεολαία, ο αντάρακτος λαός μας απομονώνοντας όσους χρόνια πασχίζουν να θανατώσουν το αντιιμπεριαλιστικό, αντιΝΑΤΟικό νόημα της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, μέσα από τους οργάνους τους, μαζί με τους αγώνες τους, κρατούν άρραστη τη φλόγα των ιδανικών, των οραμάτων και των στόχων της.

- Σήμερα, που ο ιμπεριαλισμός, για να ικανοποιήσει το α-

# ΤΟ ΠΟΥΛΤΕΧΝΕΙΟ ΖΕΙ

και μας καλεί σε συναγερμό ενάντια στην ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα

μογαρή σχέδια του σκοπεύεται για άλλη μια φορά το αποκορύφωσή του πρόσωπο, επιβεβαιώνοντας τη φύση του, επιβεβαιώνοντας ότι η επεκτατική, καταστροφική του φρενίδια γίνεται πιο άγρια όσο αντιλαμβάνεται ότι είναι η μοναδική πηγή ζωής που του απομένει.

- Σήμερα, ο απόλυτος λαός μας τραβή τον δρόμο του, αυτόν που χάραξε ο ΝΟΕΜΒΡΗΣ, τον δρόμο της αναπόληρητου αγώνα ενάντια στον ιμπε-

ριαλισμό και την εχθρότητα, ενάντια στην εξουσία του κεφαλαίου.

Τότε η εξέγερση του Πολυτεχνείου έβαλε ως στόχο την α-ναποτήρηση της λαοκρατικής δικτατορίας, την απαγκίστρωση της Ελλάδας από το ΝΑΤΟ και τους Αμερικανούς, το διάλυμα των α-μερικανοΝΑΤΟικών βόσων, τη λαϊκή κυριαρχία.

- Σήμερα, που ο λαός μας και οι λαοί όλου του κόσμου δέχονται μια ολομέτωπη και ποικι-

λοπλοκή επίθεση (οικονομική, πολιτική, στρατιωτική) που έχει ως απώτερο στόχο την υποταγή τους στα συμφέροντα του ιμπεριαλισμού.

Σήμερα, η πόλη ενάντια στο νέο όραμα του ΝΑΤΟ που δημιουργήθηκε, ελπίζουμε πολέμους, μαζικά τους λαούς για να διαμορφώσει και να προωθήσει τα συμφέροντα της παγκόσμιας ομογένειας, είναι όρος ζωής για τη ζωή και το μέλλον.

Η φετινή επέτειος της εξέ-

γερσης χάραξε πολύ έντονα το φετινό ΝΟΕΜΒΡΗ.

Η μαζικότητα της ήταν η μεγαλύτερη της τελευταίας δεκαετίας, ενώ η αποφασιστικότητα που τη διέκρινε επέλεξε για άλλη μια φορά τις ελπίδες των αδύσταντων, εξαγορασμένων, των διακοστών της δικτατορίας, των πολιτικών να παύσουν ό-μως να είναι επικύρια, να τρομοκρατήσουν τον κόσμο, για να μη βγει στο δρόμο, να υποδε-

χθεί» όπως του αξίζει τον εκκλησιασμό Κλίνον, για να απομονώσει να φθάσει η οργάνωση φωνή του λαού μας ενάντια στα εγκλήματα της Νέας Τάξης στα οποία του.

Ο εργαζόμενος, η νεολαία μας, ο αγωνιζόμενος λαός μας κρατώντας άρραστη τη φλόγα της εξέγερσης εστέλλει μήνυμα με πολλούς αποδέκτες.

Τα συνθήματα του Πολυτεχνείου που ήταν γραμμένα στη μεταδομένη πύλη του, «ΕΞΩ ΟΙ ΒΑΞΕΙΣ», «ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑΤΟ» - «ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ», «ΚΙΝΗΤΗ ΠΑΛΕΙΑ Α ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» - «ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ», «ΑΝΤΙΝΑΤΟ» ήταν η δύναμη μας ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΔΙΑΚΟΙΜΟΙ Ο ΝΟΕΜΒΡΗΣ.

Μέχρι να δικαιωθούν τα οράματα και τα ιδανικά του ξεσηκωμού.

**Τ**ο τελευταίο διάστημα πολλά ακούστηκαν και γράφτηκαν από το ΜΜΕ.

Στην πρώτη γραμμή της επικριτικής τους για χειραγώγηση των εργαζόμενων, της νεολαίας, του λαού μας, για την καταράκωση και το ξεβελήματα βασικών αξιών και το θρημματισμό των συνεδρίσεων, βρέθηκαν τα ιδιωτικά κανάλια, αλλά και τα κρατικά ΜΜΕ, που έχουν μετατραπεί σε κωμωδικό φερόδω των ε-καταστή κυβερνήσεων.

Όλοι γνωρίζουμε ότι μια χούφτα μεγαλοεπιχειρηματίες και εφοπιστές διαμορφωμένοι σήμερα στα ιδιωτικά κανάλια και τον τύπο ενημέρωσης ανάλογη με τις επιδόσεις τους και ανάλογη με τις προμήθειες, μερίζει της άρχουσας τάξης που εκπροσωπούν.

Στην προσπάθειά τους αυτή δεν τους είναι καθόλου δύσκολο να βρουν τους συνεργούς τους, που δεν είναι άλλοι από τους παραδομένους στην άρκαση τάξη δημοσιογράφους που σε πολλές περιπτώσεις γίνονται και «εργοδοτικότερο» των εργοδω-

## Η σαπίλα των ΜΜΕ και η προπαγάνδα της υποτέλειας

Πρεταντζέρδες, Κακαονακίδες, Κωμήδες κ.λπ., καθώς και κίποδοι που ζευγαριάζουν τις «σπουδαίες» οι πότε είναι, για να συκοφαντούν το πορτοφολί τους, συναγινώσκονται το τελευταίο διάστημα ο ένας τον άλλον στο ποιος θα εξυμνήσουν καλύτερα το αφεντικό του.

Κανένα απ' αυτούς που σκεφτόνται και κρίνουν δεν θα μπορούσαν να πείσουν ότι κάποιο απ' αυτούς εκπέμπουν διαφορετική φωνή, γιατί απλούστατα εκπέμπουν την ίδια φωνή με διαφορετικά στόματα και όλοι μαζί εξυμνήσανται τα ίδια συμφέροντα.

Πολλές μέρες πριν την απόδοση του φωνά Κλίνον στη χώρα μας, η κυβέρνηση στην προσπάθειά της να αμβλύνει τις αντιτάσεις του λαού μας και να θεωρηθεί η επίσημη Κλί-

νον επίσημη τιμής για τη χώρα, έθεσε στην υπηρεσία της - και βέβαια με το ζήλο της - τους ασβαστικούς κοινόβουλοφους.

Το τι ακριβώς από τα στόματα του μονοφωνικού αυτού συγκροτήματος αυτές τις μέρες, για να καταφέρει να φέρει σε πέρας τη βρωμική αποστολή της κυβέρνησης, είναι απεργητά και φανεραγνίζον τον ρητορικό, την αμερικανοδόλο και την υπετασία που τους διακρίνει.

«Ο λαϊκός εκδήλωσης ενάντια στην επίσκεψη Κλίνον αμαρτανούν την εικόνα της χώρας».

«Τι θέλετε; Να μην έρθει ο Κλίνον στην Ελλάδα και να πάει μόνο στην Τουρκία; Δεν σκεφτόστε ότι μπορεί να αρμέξει την Άγκυρα εναντίον μας».

«Η επίσκεψη Κλίνον είναι μια κα-

λή ευκαιρία για να θέσουμε τα εθνικά θέματα και να τα επιλύσουμε».

Αυτά και πολλά ακόμα που συνθέτουν την προπαγάνδα της υποτέλειας στην πιο προχωρημένη της μορφή ακούστηκαν ή γράφησαν από τους εκπαρτές του αόχρηστου ρητορικού, από όλους αυτούς που αναπαράγουν την κυβερνητική προπαγάνδα, από όλους αυτούς που η μόνη φωνή που τους απέναντι είναι η φωνή των αφεντικών τους, αυτόν που ελέγχουν το ΜΜΕ όπου εργάζονται.

Οι θλιβεροί κοινόβουλοφοί και σχολαστές, προκειμένου να εκπληρώσουν τη βρωμική αποστολή τους, δε διστάζουν να τα βάλουν με όσους έχουν οράματα, ιδανικά, περσιφάνια και ψόφωμο, στοιχεία που γ' αυτούς ήταν και είναι άγνωστα.

Η προπαγάνδα της υποτέλειας των τελευταίων ημερών, που εκφράστηκε από πολιτικούς που πρόκειται να κυβερνήσει και ΝΑ και θλιβερούς δημοσιογράφους, δεν βρήκε έδαφος.

Η αντιπρική πλειοψηφία του λαού μας έχει αποκραταλωμένη ό-πομη για το ρόλο των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ και των ηγετών τους και το απεπέδα για ολόκληρο το Νοέμβριο, το σπέσιες προς μεγάλη υποτέλωση των φερώνων της αμερικανοβουλίας με τις μεγαλειώδεις σε ό-νο και δυναμική αντιιμπεριαλιστικές διαδηλώσεις.

Αυτό που καταφέρνει αν αποδυνάμωσει κοινόβουλοφοί είναι να κάνουν τόπο κοινόβουλοφους τους το ρητορικό και να περιηρισθούν διά βου από όλους τους συνυμνοδούς τους δημοσιογράφους που διατηρούν την εξαρτησιμότητά τους και κάνουν κάτι δημοκρατικό, για να δώσουν την ίδια φωνή της πραγματικότητας που αντιστέκονται στην τρομοκρατία των βόρων των ΜΜΕ που δε δέχονται την ηθική καταρράκωση.



Ο ΣΕΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 7ΗΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ ΚΑΙ ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΛΑΘΩΝ

# Τα Ρίχτερ της κυβερνητικής αδιαφορίας

**138 νεκροί, χιλιάδες τα σπίτια που έχουν καταρρεύσει ή είναι ακατάλληλα για κατοικία. Χιλιάδες άνθρωποι, κυρίως εργαζόμενοι, βρέθηκαν ξαφνικά στους δρόμους χωρίς στέγη, φαγητό, με την ανασφάλεια για το αύριο.**

**Τ**ο φυσικό φαινόμενο δεν είναι η μόνη αιτία της τραγωδίας που βιώνουν σήμερα χιλιάδες κάτοικοι των εργατονοικιών της Αθήνας.

Υπόχρηστος άμεσα υπεύθυνοι και ηθικοί αυτοί. Είναι η σημερινή και οι προηγούμενες κυβερνήσεις που έκαναν τα πολεοδομικά σχέδια χωρίς έρευνα και υποδομή που επέτρεψαν στους ανουσιάζουσες εργαζόμενους να χτίζον πάνω στα μπαρμπαζά οικοπέδα, τους τους πουλούσαν οι κάθε λογής κερδοσκοπικοί, που δε φρόντισαν ποτέ στα ορόφωρα για την αντισεισμική θωράκιση της χώρας, αγνοώντας ότι αυτό ο πρώτο σε σημασία έργο υποδομής και όχι δρόμοι και οι γέφυρες, που μοναδικό κριτήριο αυτών των έργων είναι η ικανοποίηση των αναγκών του μονοπωλιακού κεφαλαίου, που εξαργύρωσαν τη θωράκιση των κερμάτων που κάνει την πολεοδομία να κάνει τα στραβά μάτια, τον μηχανικό να ξεχνάει την επιστήμη του, τον εμπειροπαιδη να στήνει πολυκατοικίες - τάφοις, για τους κατοίκους και τους βιομηχανικούς να χτίζουν γκέτο και παγίδες θανάτου για τους εργαζόμενους.

Η ανουσία και τα προνόμια που παρέχει η κυβέρνηση απλόχερα στους βιομηχανικούς έκαναν μόνιμη την εμφάνισή τους, μετά την εκδίωξη του σοσιαλιστικού Επικρατήσας σταυρώσεως παρά τη διατήρηση παλαιών ερσιών από το Κέντρο Πρόληψης Επαγγελματικού Κινδύνου (ΚΕΠΕΚ) συνεχίζοντας να λειτουργούν βάζοντας σε κίνδυνο τη ζωή των εργαζομένων.

Με πρόσχημο τους σεισμούς οι βιομηχανικοί απαιτούν και η κυβέρνηση αποκαθίσει την οδμή τους για κατάργηση του ΠΔ 84/84 που περιορίζει την ίδρυση νέων βιομηχανιών ή την επέκτασή παλιών στο λεκανοπέδιο της Αττικής, επιχερήσεις που οπότε, ότι επιβραβεύουν το νεοφιλελεύθερο Λεκανοπέδιο της Αττικής, πολλές δε αυτών λόγω των ηθικών ουσιών που μεταχειρίζονται, μπορεί να αποκοπεί τον όλοβρο στους κατοίκους των περιοχών όπου είναι εγκατεστημένες.

Η κυβέρνηση με μια ατελείω-

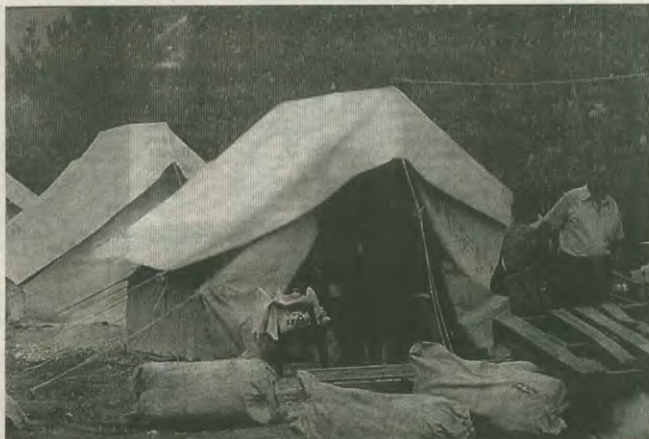
τη καλοστημένη παράσταση προσπαθεί να κρύψει τις τεράστιες ευθύνες της.

Με μέτρα για την αποκατάσταση των απέναντι προσπαθεί να εντυπωσιάσει, να φτιαχίσει το αντιλόγιο της πρόσωπο, να πείσει ότι κάτι άλλαξε στον τρόπο παρόμοιων καταστάσεων, προσπαθεί να ψηφοθηρήσει παίζοντας με τη δυστομία και τον πόνο χιλιάδων στεγών και άστεγων θνητών και τη δική της στιγμή, αντιλόγιο, εγκληματική πολιτική.

Η μια αλήθεια είναι ότι η κυβέρνηση για άλλη μια φορά προσπαθεί να μορφοίσει -σπασίσει στους κερκοκαποδίσες-. Τα περιβόητα ποσά της «κρητικής βοήθειας» είναι ένας απροκατάλητος σημάδιος.

Τα ποσά που διαμοιχίζονται ότι θα δώσουν είναι δάνεια που θα χρεωσεί να αναμνησθούν για να ξανασταθούν οι δάτοροι τα οποία τους, με ποσά που σημειράει οι εργαζόμενοι λόγω της μακροχρόνιας λιτότητας, είναι αδύνατο να έχουν στην άκρη.

Και η άλλη αλήθεια είναι ότι οι εργαζόμενοι και άστεγοι θα



πληρώσουν οι ίδιοι τα μέτρα εξαγοράς τους, αφού το κόστος των μέτρων θα καλυφθεί από τα ασφαλιστικά ταμεία ΟΑΕΔ και ΟΕΚ, χωρίς να γίνει καθόλου ο κρατικός κορβανάς.

Τρεις μήνες μετά τον καταστροφικό σεισμό η κατάσταση είναι κινδύνου η ζωή τους.

Η αδιαφορία και ο εμποιαγμός της κυβερνήσεως αναγκάζουν χιλιάδες σεισμόπληκτους να μείνουν σε σκηνές, είτε να αναγκάζονται να επιστρέψουν στα επικινδύνια σπίτια τους

Η κυβερνητική αναληγία εκφράζεται σε όλο της τη μεγαλοία, στην προσπαθεί να δημιουργήσει την εντύπωση ότι όλα βγαίνουν καλώς. Απογοητρικοί οι σκηνές, υποκαθίστανται τους σεισμοπαθείς να μείνουν σε ακατάλληλα κτίρια, βάζοντας σε κίνδυνο τη ζωή τους.

Η ανουσία των μηχανικών, οι οποίοι καλούνται να κάνουν τις μελέτες αποκατάστασης, ελλοχεύουν ότι το νομοθετικό πλαίσιο των επικαμένων που πρόσθεσε η κυβέρνηση είναι «ελληνικές και αναποτελεσματικές»

και ενώ θα έπρεπε να ζητείται η ενίσχυση των οικοδομών, υιοθετεί ως γενικό κανόνα την επιπορευση και μειωμένη οικονομική συνδρομή από μέρους της Πολιτείας.

Αυτή η ανουσία είναι ενώ ακόμη στοιχία για το πώς αντιλαμβάνεται η κυβέρνηση τις υποχρεώσεις και ευθύνες της απέναντι στους πληγέντες από τους σεισμούς.

Τα Ρίχτερ αδιαφορείς και προκλητικότητας της κυβερνήσεως μεγαλώνουν, αφού στο όνομα της περιστήρης του κό-

στους απογοητρικίζονται μαζί-κά σπία.

Δεν είναι λίγες οι καταγγελλόμενες από πολυκατοικίες έχουν σπάνια τους κέρμα - κόνια και έργο κίτρινο - κίτρινο και μετά πρόνοια κλπ.

Και όλα αυτά τη στιγμή που όλοι γνωρίζουν ότι υπάρχουν χρήματα για την πλήρη αποκατάσταση των σεισμοπαθών, χρημάτα που η κυβέρνηση δεν θα διαθέσει, γιατί τα πάντα τα περνά μέσα από το κόκκινο των δεικτών της οικονομίας και αγχώνεται μόνο για την επιτυχία του διαβόητου στόχου ενότητας στην ΟΝΕ, γιατί το προσφέρει απλόχερα σε έργα που θα χρησιμοποιηθούν από τις πολυεθνικές επιχειρήσεις της ΕΕ για την αύξηση των κερών τους.

Για να μπει η κυβέρνηση μπροστά στις πραγματικές της ευθύνες για ανουσία και πραγματική αποκατάσταση των πληγέντων χρειάζεται να πιεστεί μέσω από ολιγοκλιτική δράση.

Αυτο έπεται σήμερα, επίσημη όμως και όλοι οι εργαζόμενοι, σεισμοπαθείς και μη, να διεκδικήσουμε την εφαρμογή μιας ΑΛΛΗΣ πολιτικής για θνητή, γερή, λίκνη στέγη, για να σταματήσει η κατοικία να γίνεται παράνομο κερδοσκοπία και να παρέχεται ως κοινωνικό αγαθό που είναι, σε όλους τους ατέ-γους.

Μας ΑΛΛΗΣ πολιτικής που μέσω από ολοκληρωμένο σχεδιασμό θα βάλει τα θεμέλια για πραγματική αντισεισμική θωράκιση της χώρας μιας ΑΛΛΗΣ πολιτικής που θα ξεραζώνει το σημερινό τρόπο ανάπτυξης της ελληνικής κοινωνίας, όπου το κέρδος προτείνει και ο άνθρωπος περσιούσει.





# Κρατικός προϋπολογισμός 2000

## Στη «λαιμητόμο» της ΟΝΕ οι δαπάνες

**Η** παράρτηρα διακήρυξη των κρατικών δαπανών και ιδιαίτερα αυτών που έχουν κοινωικό χαρακτήρα, η συνέχιση της εκπόνησης κερδοφόρων περιουσιακών στοιχείων του Δημοσίου, η ενίσχυση του χρηματιστικού τζόγου και η διάτηρησις της υψηλής φορολογικής επιβάρυνσης των πλούσιων λαϊκών στρωμάτων είναι τα βασικά χαρακτηριστικά του νέου αντιλαϊκού κρατικού προϋπολογισμού του 2000. Το γεγονός ότι η ενδιάθετη χώρα στη διαθήκη ΟΝΕ - που αποτελούσε το κπ' εζογή επιμερίσθη στη κυβέρνηση στην προσπάθειά της να δικαιολογήσει το αντιλαϊκό πνεύμα των προπολογισμών των τελευταίων χρόνων - θα κριθεί με βάση την εκτέλεση του προϋπολογισμού του τρέχοντος έτους, δε σημαίνει σε καμία περίπτωση ότι έρχονται καλύτερες μέρες. Κι αυτό γιατί το περιεχόμενο του νέου προϋπολογισμού είναι προσημασμένο στην κωνοποίηση

των σφαιρών απαιτήσεων του λεγόμενου Συμφώνου Σταθερότητας που υπεισέρχεται σε μικρογόνο πια επίπεδο, η ενδοχέιμη εντάξη της χώρας στη διαθήκη ΟΝΕ. Υπό το πρίσμα αυτό «επει και ο στόχος που τίθεται με τον προπολογισμό του 2000 για μείωση του ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης (που σύμφωνα με τον ορισμό του Μάαστραχτ δεν περιλαμβάνει τη ΔΕΚΟ και τα ασφαλιστικά ταμεία) σε επίπεδα της τάξης του 1,2% - 1,3% του ΑΕΠ. Στόχος που - όπως λέει τα προηγούμενα χρόνια - θα επιδιωχτεί να κωνοποιηθεί μέσα από τον ανελέητο σεφραγισμό των κρατικών δαπανών και την ταυτοχρόνη αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης των λαϊκών στρωμάτων. Οι βασικές παράμετροι του προϋπολογισμού του 2000, έτσι όπως διαμορφώθηκαν στις διαπραγματώσεις που προηγήθηκαν στο προηγούμενο διάστημα, είναι οι εξής: Τα συνολικά έσοδα του νέου προϋπολογισμού προβλέπεται να

διαμορφωθούν στα 10,95 τρις. δρχ. περίπου και θα αυξηθούν κατά 5,8% σε σχέση με αυτά που εκτιμάται ότι θα εισπραχθούν με το φετινό προπολογισμό. Σημειώνεται ότι ο φετινός προπολογισμός αναμένεται να παρουσιάσει υπερέσοδο σε σχέση με τους αρχικούς στόχους, της τάξης των 300 δισ. Τα έσοδα από τη φορολογία στις χρηματιστηριακές συναλλαγές προβλέπεται να φθάσουν τα 607 δισ. δρχ., ενώ τα έσοδα από ασπρακιοποιήσεις θα φθάσουν τα 945 δισ. δρχ. Τα φορολογικά έσοδα (πρόσθετα και έμμεση φορολογία) προβλέπεται να ανέλθουν στα 9,9 τρις. δρχ. και να παρουσιάσουν αύξηση κατά 5,3% σε σχέση με φέτος. Οι συνολικές δαπάνες του τακτικού προπολογισμού προβλέπεται να φθάσουν τα 11,6 τρις. δρχ. και να αυξηθούν κατά 3,6% σε σχέση με το 1999. Ειδικότερα, οι προηγούμενες δαπάνες προβλέπεται να αυξηθούν κατά 6,4% και να ανέλθουν σε 8,4 τρις. δρχ. από 7,89 τρις. δρχ. το 1999. Σημειώνεται, ότι οι προηγούμενες

δαπάνες το 1999 αναμένεται να σημειώσουν υπερέσοδο της τάξης των 165 δισ. δρχ. και λόγω των αναγκών που προέκυψαν από το σεσάμο, μέρος των οποίων θα επιβραβεί και το επόμενο προπολογισμό. Αξίζει πάντως να σημειωθεί ότι το παράνομο ποσοστό αύξησης που θα εμφανισθεί στις πρωτογενείς δαπάνες, σφελετα κυρίως στα αυξημένα κωδίκια που αναμένεται να χορηγηθούν στο Υπουργείο Πολιτισμού (για τις ανάγκες της Ολυμπιάδας) και στο Υπουργείο Δημοσίων Έργων, για την ενίσχυση των αστυνομητικών δυναμικών, στα πλαίσια των προκλήσεων επιδείξεως της κυβέρνησης να ριζει «κάτω στα μπάτ» της κοινής γνώμης και να επιταχίσει το «πλάγιο» να διασυντηρήσει τον ποσογυμνο χρόνο στο συγκεκριμένο τομέα. Οι δαπάνες για την εξυμνήτηρη των δημοσίων χρόνους προβλέπεται να μειωθούν στα 3,2 τρις. δρχ. έναντι 3,3 τρις. δρχ. φέτος, εμφανίζοντας μείωση κατά 3%.

Τέλος, η εισοδηματική πολιτική αναμένεται να κινήσει στο επίπεδο του 2,3% με 2,5%, όπως προκύπτει από τις μέχρι στιγμής συναντήσεις της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Οικονομικών με την ΑΕΠ. Πρόκειται για αυθαιρεσίες «ψιφισμούς», οι οποίες αν ληφθεί υπόψη ότι υπολογίζονται μόνο στο βασικό μισθό και όχι στο σύνολο των αποδοχών, θα ασφουον ουσιαστικά ανεγγύχου τους μισθούς των υπελλήλων του Δημοσίου και του εργαζομένων των τομέα. Αντίστοιχη κατάσταση αναμένεται να επληκρήσει και στο ιδιωτικό τομέα, «μπούσουλ» για τον οποίο αποτελεί πάντα η εξαγγελθείσα από την κυβέρνηση εισοδηματική πολιτική. Κι όλα αυτά στο φόντο των σημαντικών απολειών που υπερέχουν όλα τα προηγούμενα χρόνια οι εργαζόμενοι στο πραγματικό τομέο εισοδήμ. λόγω της συγκεκριμένης αντιλαϊκής μεθοδολογίας πολιτικής που εφαρμόστηκε από την κυβέρνηση.

**Τ**ο ΠΑΣΟΚ έχει καταρτήσει ως η πολιτική δύναμη, η οποία στο διάβα της βραδείας ιστορικής της παρουσίας, αρξάκετο να αλλάξει το νόημα και το περιεχόμενο λέξεων και όρων. Τόσο το ΠΑΣΟΚ της εποχής του «ακαιοισμού», αλλά και αυτό της εποχής του «εκσυγχρονισμού», αναζητεί να παραποιεί την ελληνική γλώσσα. Γιατί τι άλλο από γλωσσική παραποίηση και κωνοποίηση, βαρυνταίχη μάλιστα μορφή, συνιστούν οι ιαχυρισμοί του προδουπολογισμού και του υποπρολογισμού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, οι με τον προπολογισμό του 2000 συντελείται αναδιανομή του παραγόμενου πλούτου από τους «έχοντες και κατέχοντες», προς τους οικονομικά θύλατους. Οι άνθρωποι δεν έχουν το Θεό τους! Βοηθήσαν τα δεκάετη της ελάνθης της λαϊκής ψυχής ως... αναδιανομή εισοδημάτων υπέρ των ασθενέστερων τζέμης. Αλλά η δημιουργία και δημοκρατία ήταν πάντα από στα γερμα της κρατικής εξουσίας, στην προσπάθειά της να ελέγξει και να ενωμοποιήσει τους καταπιεζόμενους.

Πέρα από αυτό: Ολη η επιχειρηματολογία της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ είναι ότι στον κρατικό προπολογισμό του 2000 εννοιαστών μέτρα «φωλιακή» κατεβύθυνση, όπως η μείωση των έμμεσων φόρων (πενταελοαξιών, αυτοκινήτων), το ΦΠΑ στα τιμολόγια της ΔΕΗ, καθώς και της «μετάβασης» στη φορολογική κλίμακα, τα αυξήσαν τα εκπτώσεων φόρων για τα παιδιά των φορολογουμένων, το δεκαχρόνο των συντάξεων, το ΕΚΑΧ κ.λπ. Μίαμε δηλαδή για το λεγόμενο «πακέτο» Σημίτη των 460 δισ. δραγμών που διατυπώνονταν κατά Αφο. Ισως και θα μπορούσαμε να προσάφουμε στον προβύθυνση το γνωστό σύνθημα «Σημίτη δόξα ελα», προσημασμένο βέβαια στην εποχή της ΟΝΕ και του ΕΥΡΩ.

Επι της ουσίας, ο προπολογισμός εσόδων του 2000 διατηρεί την ίδια αντιλαϊκή φιλοσοφία όλων των προηγούμενων προπολογισμών. Τα βασικά εργαλεία και οι βασικές μέγες των εσόδων του, η τιμή και η παραμύθια τα λαϊκά εισοδήματα, τα οποία αναχύνουν να υποπερολογισθούν. Μερικές φορές πέρεσι από τα κωδίκια του νέου προπολογισμού, δεν είναι δυνατόν να αλλάξουν τους βασικούς τους προσανατολισμούς. Οι βασικές μέγες φόρων προδύχονται πάλι από έμμεσους φόρους, τους οποίους πληρώνουν τα λαϊκά στρώματα και από την άμεση

## Τα κυβερνητικά ψεύδη για τα κρατικά έσοδα

φορολογία - φόρος εισοδημάτων - η οποία με τον τρόπο που εφαρμόζεται, έχει χάσει ουσιαστικά τον προοδευτικό της χαρακτήρα. Όπως προκύπτει από τα στοιχεία του ίδιου του προπολογισμού, το συνολικό φορολογικό έσοδο από άμεσους και έμμεσους φόρους προβλέπεται να ανέλθουν σε 9,9 τρις. δραγμές έναντι 9,4 τρις. δραγμές το 1999. Θα αυξηθούν δηλαδή κατά 500 δισ. δραγμές ή κατά 5,3%.

Οι πλέον αντιλαϊκοί έμμεσοι φόροι θα αποτελέσουν και πάλι τον κορμό των φορολογικών εισπραχθέν με 6,3 τρις. δραγμές, έναντι 5,7 τρις. δραγμές το 1999. Η ποσοστό μεταβολής 8,9%. Είναι δηλαδή 2,5 μονάδες υψηλότερη από την αύξηση (6,4%) του συνολικού ΑΕΠ.

Από τους φόρους συναλλαγών σχεδόν 3,6 τρις. δραγμές ή ποσοστό αύξησης 9% προβλέπεται να εισπραχθούν από ΦΠΑ, τον οποίο - ως γνωστόν - πληρώνει ο τελικός καταναλωτής. Εισπραχτών αν πολλές φορές οι επιχειρηματίες των Αισοατών, αλλά δεν όλων το αποδύχουν.

Οι ελκωφόροι καταναλωτές (σε πενταελοαξιών αυτοκινήτων) κωνο, αυτοκινήτων αναμένεται να ανέλθουν σε 1,8 τρις. δραγμές, έναντι 1,9 τρις. δραγμές το 1999 (μείωση 4,8%). Η μείωση αυτή σφελετα στην «αγορά» πληθυσμιακή από τον πλεωρό της κυβέρνησης, για την επιτευξη του σχετικού κωριτηρίου της ΟΝΕ.

Από την αναδιανομή σχετικών κωδίκιων που αναφέρονται στα έσοδα, απουδύνονται εντελώς

πηγές φορολογίας, τις οποίες η κυβέρνηση Σημίτη παρουσιάζει κατά καιρούς ως πολιτική της βούληση να φορολογήσει τους «έχοντες και κατέχοντες». Μάλιστα φυσικά για τη φορολογία των κρατικών τίτλων, των Ρέπτες, των Αμοιβών Κωσολαίων, τη φορολογία του κεφαλαίου συνολικά, κωδίκια τα οποία προαναός λόγω της ελαφυστή συνολικής τους στη φορολογία, ούτε εμφανίζονται στο σχετικό πίνακα του προπολογισμού. Ακόμα και η λεγόμενη φορολογία των χρηματιστηριακών συναλλαγών που οριστικό στο εξελετιστικό επίπεδο του 0,06% είναι κατά μετρώ ενοικιστικές και εμπιστοσύνη. Πάλι περσοτέρω - που από την κυβέρνηση οδωπονοείται για να αποκολληθεί η επιβλή της αντιλαϊκής φοροστικής υπερέσοδος που αποπνύεται στις χρηματιστηριακές πράξεις.

Όσον αφορά την άμεση φορολογία, για τα μεν φυσικά πρόσωπα προβλέπεται να εισπραχθούν 1,5 τρις. δραγμές, 77 δισ. δραγμές λιγότερα από το 1999. Αντίστοιχες μείωσεις 49 δισ. δραγμών θα υπερέχουν και στη φορολογία των επιχειρησεων, από 1,1 τρις. δραγμές σε 1,05 δισ. δραγμές.

Το βασικό βέβαια στην άμεση φορολογία είναι όη η κυβέρνηση διατηρεί στο οκράμο μια φορολογική κλίμακα αρχικά νεοαλεγεισμένης μορφής. Μια κλίμακα που εξωσώει φορολογικά στον ίδιο συντελεστή, εισοδήματα από 4,3 εκτ. δραγμές μέχρι και 7,6 εκτ. δραγμές. Όλο φορολογούνται με συντελεστή 30%. Τα δε εισοδήματα από 7,6 εκτ. δραγμές μέχρι και 16,2 εκτ. δραγμές με συντελε-

στή 40%. Τέτοια φορολογικά κωνοποίηση μέρη και ο Πρωκωσώτης θα τη ζήμει. Από την ανάληψη αυτή προκύπτουν τρία βασικά συμπεράσματα:

Οι πηγές εισοδημάτων των φορολογικών εσόδων παραμένουν οι ίδιες με τα προηγούμενα χρόνια, δηλαδή τα λαϊκά εισοδήματα. Πέντε δραγμές πάνω ή πέντε δραγμές κάτω (βάσει εκλογής), δεν αλλάζουν το βασικό αυτό συμπεράσμα.

Το δεύτερο είναι ότι οι κατά καιρούς εξαγγελίες για φορολόγηση των «έχοντων και κατέχοντων» αποδεικνύονται τελικά από πυροτεχνήματα, μέχρι και «ενοχλοαριστική» απάτη.

Η φορολογία των χρηματιστηριακών πράξεων με το σπύθνο 0,06%, από που αποδύνονται είναι η ανευκέρεια και ανευκέρη της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ με το «μιαρό» χρέμα που κατεβύθυνεται στο χρηματιστήριο.

Αν δουμέ τη φορολογία να διακορήσει ανέγχε ενός πολιτικού στόχου να ενωμοηθεί η Ελλάδα από ΟΝΕ, τότε θα μπορούσαμε να δουμέ και το βάθος της φοροπιστίας στην οποία υπεβλήθη ο ελληνικός λαός τη δεκαετία του '90.

Τα ίδια τα στοιχεία του Υπουργείου Οικονομικών είναι αποκαλυπτικά.

Το 1990 η φορολογική επιβάρυνση από άμεσους και έμμεσους φόρους ανερχόταν στο 20,5% του ΑΕΠ.

Το 1995 το αντίστοιχο ποσοστό ανέληε σε 22,2% του ΑΕΠ.

Το 1996 και 1999 εδωραίνεται στο 24,8% του ΑΕΠ κατά 4,3 εκατοστιαίς μονάδες υψηλότερα από τα επίπεδα του 1990.

Αυτό αλλά σημαίνει ότι όλη τη δεκαετία του '90 οι κυβερνήσεις της ΚΔ και του ΠΑΣΟΚ αποπνοσαν από τον παραγόμενο πλούτο της χώρας, όλο και μεγαλύτερα μερίδια, με τη μορφή φόρων επί των εισοδημάτων. Μετασφουονατό από σε δραγμές, ισοδυνάμει με φορολογική επιβάρυνση δεκάδων τρις. δραγμών. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε ότι αν το 1999, η φορολογική επιβάρυνση στην παραγόμενη εισοδήμ. διατηρήθηκαν στα 20,5% του ΑΕΠ (σώ ήθη), το 1990, και όχι στο 24,8% του ΑΕΠ, τα έσοδα από φόρους θα ήταν υψηλότερα κατά 1,6 τρις. δραγμές. Θα έπρεπε να διαμορφωθούν στα 8,3 τρις. δραγμές αντί για 9,9 τρις. δραγμές. Και αυτή η διαφορά προκύπτει μόνο από την «κωνη» μας χροιάς.



Ο πιστωτές αν  
οσε έλεγαν ότι,  
πάρ το συνολικ  
μό του κρατικού  
δαπανών για μισό,  
αλλά κανονικά παροχές  
τα τελευταία χρόνια τα  
επιχορηγούνται τον  
εισοδήματων, η θλίψη  
χρέους γίνεται κάθε  
όλο και πιο οσοφική  
γύρω από το λαμό  
της ελληνικής οκονομίας.  
Ο περισσότερο  
απτός τις κατά καιρούς  
δηλώσεις του  
πρωθυπουργού και των  
υπουργών Οικονομικής  
της κυβέρνησης ότι  
δηλαδή το 2000 θα  
"μυμπε με το σπαθί  
στην ΟΝΕ" γιατί εκ  
πλήρωσης τους στο  
χρέους του Μάστριχτ  
για τη μείωση των  
ελλειμμάτων και του  
δημόσιου χρέους - ίσως  
νομίζουν ότι το χρέος  
του ελληνικού Δημοσίου  
μειώνεται. Αν όμως  
καθίσουν και διαβάσει  
προσεκτικά τα επίσημα  
στοιχεία του κρατικού  
προϋπολογισμού για το  
έτος 2000, όπως έχουν  
καταγραφεί στην  
εισηγητική έκθεση του  
ομοδίου υπουργού  
Εθνικής Οικονομίας  
και Οικονομικών, Γ.  
Παναγιώτου, τότε θα  
επλάγουν.

Και θα εκπλαγούν, καθώς  
θα διαπιστώσουν πως  
παρά τους "οσοφισμούς"  
της κυβέρνησης Σημίτη  
οι θύσιες του λαού αποδίδουν  
"καρπούσι", ο βαρύνος  
του δημοσίου χρέους  
μεγαλώνει και υποθηκεύει  
το μέλλον της χώρας  
και των παιδιών μας,  
που θα κληθούν να  
πληρώσουν με φόρους  
το οφειμένο δημόσιο  
χρέος. Ένα δημόσιο  
χρέος που να είναι  
αυξανόμενο σε νέα  
έτη - περ, παρά την  
παύση και πολυμερούς  
αντικείμενη πολιτική  
μειώσεως λιτότητας  
στο βάρος των εργαζομένων  
και των πτωχών  
λαϊκών στρωμάτων,  
που επιβλήθηκε και  
με το οργανισμό των  
δαπανών κοινωνικού  
χαρακτήρα και με τις  
εσοδικαστικές πολιτικές  
μείωσης της αγοραστικής  
δύναμης των εργαζομένων  
και οργανισμών. Αποτελεί  
δε κοινό μυστικό, ότι οι  
μεγάλοι κερδοφόροι από  
την υπερπόση του  
ελληνικού δημοσίου στο  
εσωτερικό, είναι η  
χημαστία - ολιγαρχία  
πλούτου. Είναι οι  
Ελληνες και οι κάθε  
είδους "μεντερίδες" - όπως  
έλεγε και ο Α. Παναγιώτου  
- που θησαυρίζουν  
εσωπρόσωπα από το  
ταμείο του κράτους  
υπόρογκα ποσό από  
τόκοι και προμήθειες  
για τα δάνεια που  
προσφέρουν με  
τοκογεννητικό όρους  
και στο ελληνικό  
δημόσιο.

Το λόγο το αλήθεια  
επιβεβαιώνουν τα ίδια  
επίσημα στοιχεία, που  
έχουν καταγραφεί  
από την εισηγητική  
έκθεση του 2000, στην  
εισηγητική έκθεση, που  
φέρει αδιάφορα -  
πλάτη την υποπόση  
του αρμόδιου υπουργού  
Εθνικής Οικονομίας  
και Οικονομικών, Γ.  
Παναγιώτου. Από τα  
στοιχεία αυτά προκύπτει  
ότι το "οιόλω του  
χρέους της κεντρικής  
κυβέρνησης" αυξάνεται  
κάθε χρόνο κα-



## Το δημόσιο χρέος ξεπέρασε τα 44 τρισεκατομμύρια δρχ.!

Τα μερικά εκατοντάδες  
τρισεκατομμύρια δρχ.  
Μόνο στα τελευταία  
6 χρόνια, αυξήθηκε  
κατά 18,6 τρισεκατομμύρια  
δρχ. Μαάλιστα, κάθε  
διαβάσει. Στο τελευταίο  
6 χρόνια το συνολικό  
χρέος του ελληνικού  
κράτους αυξήθηκε κατά  
18,6 τρισεκατομμύρια  
δρχ. Από 28,1  
τρισεκατομμύρια που ήταν  
το συνολικό χρέος της  
κεντρικής κυβέρνησης  
το 1994, έφτασε φέτος  
το φράγμα των 44  
τρισεκατομμύρια, να  
προβλεπεται να διαμορφωθεί  
στο οριστικό ποσό των  
46,7 τρισεκατομμύρια  
δρχ.!

Θα αναρωτηθεί ίσως  
κάθε καλισταύς  
αφορολογούμενος. Μα  
είναι δυνατό να έχει  
μειώσει η κυβέρνηση  
και οι ομοδίοι επί των  
οικονομικών της υποπόσης  
και να ξεχέσουν τον  
πόλο, υποπόνη και τους  
εγκλωσμούς του  
Διευθυντηρίου των  
Βυρζελών, που έχουν  
βέσει ως όρο για την  
ένταξη της Ελλάδας  
στην ΟΝΕ τη μείωση  
των ελλειμμάτων και  
του δημοσίου χρέους  
και έσο έλεγαν την  
πρώτη από των μερζών;

Λένε μάλιστα με  
"μοές αλήθειες". Η  
απάντηση στο ερώτημα  
είναι αυτή η εξής: Η  
κυβέρνηση - αρχής  
γενόμενης από τον  
πρωθυπουργό και τους  
αρμοδίστους οικονομικούς  
υπουργούς μείωσε  
το οικόλω των μελών  
του Υπουργικού  
Συμβουλίου, τους  
Βουλευτές και άλλα  
στέλεχη του ΠΑΣΟΚ -  
λένε τη μισή αλήθεια  
και κρύβουν την  
άλλη μισή. Το  
παράδειγμα, λένε  
ολλοί, είναι η πάλη  
από τον εισαγωγικό  
για το να κωκονομικά  
των δημοσίων οικονομικών  
και εκπαιδευτικών  
την "παιδική πορεία"  
του δημοσίου

χρέους. Μόνο που  
"παίζουν" με τους  
αριθμούς και τη νομο-  
σχία της κοινής γνώμης.  
Προσπαθώντας να  
εξομαλύνουν την κα-  
τάσταση, ακολουθούν  
την "αποπαιτημένη"  
και - όπως οι προ-  
γνομήνους κυβερνήτες  
είναι και οι σημερινοί  
- στον μείων για  
"παιδική πορεία" του  
δημόσιου χρέους, λένε  
τη μισή αλήθεια για

τους και το μέλλον, αν  
δηλαδή θα μείνει  
όπως εκτιμάται και  
προβλεπεται ή αν θα  
αυξηθεί, είναι αυτό  
που θα πρέπει να το  
δείτε ο χρέος.

Θα πρέπει έτσι να  
σημειώσουμε παρενθετικά,  
πως κάθε χρόνο οι  
επιπτώσεις και παρελ-  
ψεις των κυβερνήσεων  
για τον δημόσιο χρέος  
α είναι η εξέλιξη του

τι η κυβέρνηση Σημίτη  
και υπερφορολόγησε  
τα λαϊκά εισοδήματα  
και κατακρούρησε τις  
δαπάνες κοινωνικού  
χαρακτήρα και ξεπλήρωσε  
το "φύετο" της δημόσιας  
περιουσίας, αλλά το  
μύνη που κενάρεσε ήταν  
να αυξηθεί το δημόσιο  
χρέος της κυβέρνησης  
κατά τουλάχιστον 2,5  
τρισεκατομμύρια δρχ.  
μέσα στο 1999!

Στην ολοκληρωθεί  
πληρωμένη ανακοίνωση  
του υπουργού Οικονομίας,  
που δημοσιοποίησε  
πρόσφατα στις  
μεσημεριές ενημερω-  
τικές - προκειμένου να  
εμπνεύσει η κοινή  
γνώμη για την ουσία  
και το περιεχόμενο του  
νέου προϋπολογισμού -  
ο αρμόδιος υπουργός  
Εθνικής Οικονομίας  
και Οικονομικών, Γ.  
Παναγιώτου, υπο-  
σχίθηκε μεταξύ άλλων  
:"Οσο αφορά στους  
στόχους για την  
αμειώσεως ενός χαμηλού  
ελλειμμάτων και την  
αποκλιμάκωση του  
δημόσιου χρέους, η  
κυβέρνηση πέτυχε  
αποτελεσματικά  
καλύτερα τόσο από τις  
αρχικές προβλέψεις  
του προϋπολογισμού  
2000 και του προγράμ-  
ματος μείωσης  
ελλειμμάτων. Το  
έλλειμμα της Γενικής  
Κυβέρνησης είναι  
μειώσεως 15,9  
τρισεκατομμύρια δρχ.  
από 37,8 τρισεκατομμύρια  
δρχ. το 1998, σε 21,9  
τρισεκατομμύρια δρχ.  
το 1999, οπότε η  
οικονομική κατάσταση  
είναι καλύτερη από  
την 1998, που είχαν  
καταγραφεί στην  
εισηγητική έκθεση  
του προϋπολογισμού  
του 2000, μασ  
πρόσπονησάν το χρέος  
της Γενικής Κυβέρνησης  
στο τέλος του 1998  
δωδεκατρισεκατομμύρια  
δρχ. από 37,8 τρισεκατομμύρια  
δρχ. στο 115,7% της  
πρόσπονησάν το 2000  
στο 115,4%. Για το  
μύνη που θα διαμορφωθεί  
τελικό το δημόσιο  
χρέος ως ποσοστό του  
ΑΕΠ, οφεί-

**Παρά τους κυβερνητικούς ισχυρισμούς ότι τα κρατικά ελλείμματα και τα χρέη μειώνονται, τα στοιχεία δείχνουν αύξηση του δημοσίου χρέους κατά 18,6 τρισεκατομμύρια δρχ., επιβεβαιώνοντας ότι με την πολιτική λιτότητας θησαυρίζουν οι τραπεζίτες και οι μεντερίδες**

κρύβουν την άλλη μισή. Έτσι,  
χωρίς να κρύβουν τη  
συνεχή άνοδο του  
χρέους που καταγράφηκε  
- σε απόλυτους αριθμούς -  
το δημόσιο χρέος, προ-  
σπαθώντας να κωκονομώ-  
σουν στους εργαζομένους  
την επίπτωση ότι μειώνεται  
και στο πλαίσιο αυτό του  
οικονομικού δημόσιου  
χρέους - περφόνη  
επιδημία - το δημόσιο  
χρέος μειώνεται  
ως ποσοστό του ΑΕΠ!  
Και πράγματι, ως ποσοστό  
του ΑΕΠ, το συνολικό  
δημόσιο χρέος το  
τελευταία 3 χρόνια  
μειώθηκε η δα μισομεί-  
ωση, σύμφωνα με το  
επίσημο στατιστικό  
έτος 1999, έφτασε στο  
1997, έφτασε σε 116,5%  
πέρ, ενώ εκτιμάται ότι  
φέτος θα πέσει στο  
115,7% της, το 2000  
στο 115,4%. Για το  
μύνη που θα διαμορφωθεί  
τελικό το δημόσιο  
χρέος ως ποσοστό του  
ΑΕΠ, οφεί-

δοκονομείται αστήρικτος  
και υπερπαισιώδης...  
Ενδεικτικά αναφέρο-  
με ότι ενώ πέρσι ο υ-  
ποπόνη Οικονομικών  
Γ. Παναγιώτου δήλωσε  
αυτοδίδακτος πως το  
χρέος της Γενικής  
Κυβέρνησης "στο  
τέλος του 1998 εκτιμά-  
ται ότι θα φτάσει σε  
37,8 τρισεκατομμύρια  
δρχ. με 105,5% της  
πρόσπονησάν έκθεση  
προϋπολογισμού  
1999, οπότε 179,1%  
το οριστικό απολογιστικό  
του 1998, που είχαν  
καταγραφεί στην  
εισηγητική έκθεση  
του προϋπολογισμού  
του 2000, μασ  
πρόσπονησάν το χρέος  
της Γενικής Κυβέρνησης  
στο τέλος του 1998  
δωδεκατρισεκατομμύρια  
δρχ. από 37,8 τρισεκατομμύρια  
δρχ. στο 115,7% της  
πρόσπονησάν το 2000  
στο 115,4% του ΑΕΠ.

Ίδου και τα τεκμήρια -  
από ε-  
πισημο χείλι κυβερνητικό  
ράγαντο - που επιβεβαιώνουν ό-

δων ορισμικά υψηλότερος  
οι πρόβλεψεις του προ-  
πολογισμού, αλλά και με  
τη υποκρήνηση των  
καταναλωτικών δαπανών  
του δημοσίου ως ποσο-  
στό του ΑΕΠ. Η μείωση  
του δημοσίου χρέους  
προβλεπεί τόσο από τη  
μείωση των ελλειμμάτων  
όσο και από τα ορισμικά  
έσοδα του προγράμματος  
μεταρρύθμισης - ιδιωτικοποιήσεων  
που, μόνο για το  
Δημόσιο, έφτασε το 1998  
σε 96,5 δισ. δρχ. Αν  
περιληφθούν και τα  
έσοδα που πελατώνει  
σε οργανισμούς και  
τραπεζές του εμπε-  
ρωμένου ταμεία, το  
συνολικό μύνη των  
έσοδων από μεταρρύθμι-  
σεις - ιδιωτικοποιήσεις  
ανέγγεισε στο 1.324  
δισ. δρχ.». -

Το παρόμοιο απόσπασμα  
τα λέει όλο. Μας πληροφορεί  
ότι η όση μείωση των  
ελλειμμάτων και του  
δημόσιου χρέους που  
"επιτεύχθηκε" μέχρι  
σημέρα από την  
κυβέρνηση Σημίτη - δε  
μύνη για πραγματική  
μείωση, αλλά μείωση  
ως ποσοστό του ΑΕΠ -  
οφείλεται στην υπερφο-  
ρολόγηση των λαϊκών  
εισοδημάτων και τα  
οργανωμένα των δα-  
πανών κοινωνικού  
χαρακτήρα (στη δη-  
ληματική γλώσσα  
αυτά λέγονται "μείωση  
της φορολογικής βάσης"  
και "συγκράτηση των  
καταναλωτικών δα-  
πανών" καθώς και στην  
εκποίηση της δημόσιας  
περιουσίας (που τη  
κλώνησαν με τον ψευδο-  
μύνη "ιδιωτικοποίησης"  
- ιδιωτικοποιήσεων).

Από τους αναλυτικούς  
πινάκες διαγραφικής  
εξέλιξης του δημοσίου  
χρέους που παρατίθενται  
στην εισηγητική έκθεση  
του υπουργού Εθνικής  
Οικονομίας και Οικονομικών  
για τον προϋπολογισμό  
του 2000, ενδεικτικά  
παρουσιάζουμε τα  
εξής στοιχεία:

- Πρώτον, η αύξηση του  
συνολικού δημοσίου  
χρέους στην περίοδο  
1994-2000 κατά 66,3%  
οφείλεται στο μεγαλύτερο  
έτος της διοίκησης του  
εξωτερικού δημοσίου  
χρέους (αυξήθηκε κατά  
82,3%) και λιγότερο στο  
εσωτερικό χρέος (αυξήθηκε  
κατά 61,8%).

- Δεύτερον, ότι από το  
1994 μέχρι το 2000 - με  
εξαιρέση το 1997 και το  
1998 - η επίσημη  
αύξηση του ΑΕΠ (όποια  
ο νεο-παρουσιάζομενος  
πλάτος της γάλης),  
υπολείπεται κατά πλάτη  
την αύξηση του δημοσίου  
χρέους. Το 1995  
έγινε αύξηση του ΑΕΠ  
κατά 3,1 τρισεκατομμύρια  
δρχ. και του δημοσίου  
χρέους κατά 3,8 τρισεκατομμύρια  
δρχ. και το 1996  
κατά 2,8 και κατά 4,4  
τρισεκατομμύρια δρχ.  
αντίστοιχα. Το 1997  
η αύξηση του ΑΕΠ  
κατά 3,1 τρισεκατομμύρια  
δρχ. το δημόσιο χρέος  
αυξήθηκε κατά 2,8  
τρισεκατομμύρια δρχ.  
πέρη με αύξηση του  
ΑΕΠ κατά 2,9 τρισεκατομμύρια  
δρχ. έγινε αύξηση του  
δημόσιου χρέους κατά  
2,5 τρισεκατομμύρια  
δρχ. με αύξηση του ΑΕΠ  
κατά 2,4 τρισεκατομμύρια  
δρχ. και του δημοσίου  
χρέους κατά 2,7 τρισεκατομμύρια  
δρχ.



Ν τις 5 του Νοεμβρίου στο Λονδίνο ο συμβούλος του Υπουργείου Εμπορίου του ΗΠΑ, Γιαν Κάλιτσι, μιλώντας σε σχετική συνδιάσκεψη για το θέμα της «απορρόφησης των ενεργειακών αποθεμάτων της Κασπίας» επισήμανε: «Στην περιοχή της Κασπίας υπάρχει πλήθος εμπορικών δραστηριοτήτων, όμως αυτές συνιστούν με μεγάλο ποσοστό πολιτικά και οικονομικού ρίσκου α ή συμβολή στην επίλυση αυτών των προβλημάτων συνεχίζει ν' αποτελεί μια από τις σημαντικότερες καταθέσεις της ενεργειακής πολιτικής του ΗΠΑ στην Κασπία».

Κι όμως οι Αμερικανοί τραπεζοπονοί της «Βουλιάς» τους στην Κασπία, σε μεγάλα αναβρασμά συνεχίζει να βρίσκεται όλος α πράξη οσβετικής Κουκασίας, κι οι χώρες βέβαια που βρέθηκαν από την Κασπία θάλασσα. Στην περιοχή, βλέπετε, κανένα, άλλοτε χρησιμοποιώντας το «κρίσιμα» κι άλλοτε το «μυστήριο» ο Στρατός Τάγμα, ικανό να ανατρέξει των σοσιαλιστικών σχέσεων παραγωγής, αλλά κι της διάλυσης της ΕΣΣΔ, με σχεδόν 1 στα 3 κατοίκους της να έχει πάρει το δρόμο της προεργασίας, για οικονομικούς λόγους, τα τελευταία χρόνια ευρωπαϊκών δυνάμεων που αποφασάσαν να αλλάξουν «φύση» στη χώρα.

Αυτές οι (κεντρικές) πολιτικές δυνάμεις, σ' αντίθεση με το αναγνωρισμένο και αρκετά ισχυρό ΚΚ Αρμενίας, δεν επιδοθούν βέβαια στην επιστροφή της χώρας στο σοσιαλισμό, αλλά επιδοθούν στην επαναπροσέγγιση της χώρας τους με τη Ρωσία. Ο παρανοστήρας τους αυτός, που στήριξε από το ΚΚΑ, εσχάτως σε ευθεία αντίθεση με τα συμφέροντα άλλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, κυρίως των ΗΠΑ, που επιδοθούν να προσδοκούν την Αρμενία και τις άλλες χώρες της περιοχής στο όραμα της Εξάρτησης τους.

Σε κάποια χρονικά διάστημα στην Αρμενία δημιουργήθηκαν νέες, κυρίως στρατιωτικές βάσεις. Ρωσικές στρατιωτικές δυνάμεις ανέλαβαν από καινού με τη αρμενική να φρουρούν τα σύνορα αυτής της χώρας. Η Αρμενία εξοπλίστηκε με νέα υπεργαρμύρα ρωσικά όπλα κι υπήρξε μια σειρά από συμφωνίες διαφόρων επιπέδων με τη Ρωσία.

Σ' αυτήν την κατάσταση η προεδυόμενη Σερζακίαν δηλώνει: «Αν προχωρήσει η Ένωση Ρωσίας - Λευκορωσίας, η 3η χώρα που θα ενταχθεί ν' αυτήν θα είναι η Αρμενία». Αρκούλες μια βδομάδα αργότερα διακηρύχθηκε η ίδρυση του Κοινοβουλίου της χώρας, μαζί με τον πρόεδρο του Κοινοβουλίου Ντεμπίρσιαν (ο άλλος πολιτικά στελέχη, όλα τους σηματούνε μέλη του κεντρικού πολιτικού κόμματος, Η ενέργεια των διολογών ήταν λεπτομερής προαποπροσημίση. Ο «προκαθήμενος» είχαν συστήσει διάταξη να εξετάσουν οικονομικές, πολιτικές και πολιτικές παραστάσεις, τους οποίους μάλιστα, για να αναφερθούν όλοι τους σκόπιμα, τους απαπέλασαν με παραβολισμούς στα κεφάλια. Μια όρα να είχατε ελε αναχωρήσει από τα Ερζεβόν ο κ. Τάλμποτ.

Εντάξει, καίτοι, στο γεωπλάνο Αρμενιστών έχει αποχωρήσει από την ηγεσία του αζερμπαϊτζανικού ΥΠΕΣ ο Ζαυφκίρ, ο οποίος, όπως κι οι ολοφανερόμενοι στην Αρμενία, διαφωνούν με το μακροπρόθεσμο σχέδιο «επιρνήσεις» του Νουβάρου Καραμπαζ, που προοικνεί α Αμερικανός «πιστολόρας». Βέβαια αυτός σπάνια πω ταχεράς από τους Αρμενιστές ηγετές.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΑΡΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΗΝ ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ

## Ο βρώμικος πόλεμος για τα πετρέλαια της Κασπίας



Όπως πάντα οι άμαχοι πληρούντα τα απαιτήματα

Κονό και στις δύο χώρες ότι ο Πρόεδρος της Αρμενίας και του Αζερμπαϊτζάν Καρσζακίαν και Αλίβαρ, αντίστοιχα, που έμειναν εν ζωή, συμφωνούν με τα αμερικανικά σχέδια. Τα σχέδια αυτά βέβαια δεν προέκυψαν από τη φιλανθρωπία των ΗΠΑ, για να λύσουν τη χρόνια αρμενο-αζερμπαϊτζανική διένεξη. Στόχοι τους είναι άλλοι και συγκεκριμένα: Ο Έλεγχος όχι μόνο των πλουσιότερων κοιταγμάτων πετρελαίου της Κασπίας και του Καυκάσου, αλλά και των δρόμων μεταφοράς τους προς τη Δύση.

Η επιδίωξη αυτή ημμοδοτεί τη λύση ενός αγώνα που θα διασχίσει: Αζερμπαϊτζάν - Νουβάρου Καραμπαζ - Αρμενία - Τσεχία και θα καταλήγει στα λιμένα του Τσεχίν. Η λύση αυτή αν και πολύ πιο δύσκολη απ' ό,τι οι άλλες, λόγω αποστάσεων, θέλει να στρατηγική σημασία για τις ΗΠΑ, εξαιτίας της ανάγκης να τεθεί η ΗΠΑ «εκτός παιχνιδιού».

Τα σχέδια αυτά, εκτός από τις εξελίξεις στις σχέσεις των χωρών, που αναφέρονται παραπάνω, δεν είναι ανεξάρτητα από τις εξελίξεις που έχουμε στο ρωσικό Καυκάσο, αλλά και στα Ταϊτζικιστάν και την Κριμαία. Από τα τελευταία βρώμικα παρτιζάνια εναντίον θεοκρατικής ένωσης μπουσουλμανικών ομάδων, με στόχο την αστάθεια και την ανατροπή των αρχών. Να θυμίσουμε ότι αυτές οι δύο χώρες, εκτός α, από την ένταξη τους στην Κοινοπολιτεία των Ανεξαρτήτων Κρατών (ΚΑΚ) συσπειρώνεται με τη Ρωσία, την Κίνα και το Καζακστάν σε μια περιφερειακή διακρατική ομάδα, στη

λεγόμνη «Ομάδα της Σαγκάης».

Οπωσδήποτε όμως πιο έντονες και βίαιες είναι οι εξελίξεις στο ρωσικό Καυκάσο, ο οποίος θέτουν υποπόδι στη Ρωσία τον υπεράκτι κίνδυνο διάλυσης ή είατα αποκομής σημαντικών εδαφών της. Τελευταία ευθύν η' αυτό έχουν οι δεξές δυνάμεις που ανατρέποντας το σοσιαλιστικό καθεστώς αναορθώθηκαν στην εξουσία.

Καιρός γίνεται για ένα ευρύτερο σχέδιο δημιουργίας μιας «Μεγάλης Δημοκρατίας» στον Καυκάσο, η οποία θ' ανταποκρινόταν εδωρή από τη Ρωσία και θα δημιουργούσε ένα νέο προεκποτικό που θα αρχίζει από τη Μαύρη Θάλασσα και θα φτάνει στην Κασπία.

Το σχέδιο αυτό περιέλαττει την απόσταση μιας σειράς εδαφών από τη Ρωσία, αλλά συνδέεται και με άλλα γεωπολιτικά σχέδια γενικότερου διευκρινισμού της Ρωσίας, σε δυτική Ρωσία - «Μασκόβα», στη Σιβηρία και τον Καυκάσο. Η αλληλεγγύη θ' ανατρέψει πλήρως τους συσχετισμούς των δυνάμεων,

θα εξασφαλίσει μια πυρηνική δύναμη, και θα την αντικαταστήσει με 3 η ή περσιότερα, πολύ πιο σκληρά κράτη. Το ΝΑΤΟ, ο ΗΠΑ ή ΕΕ έχουν άμεσο ενδιαφέρον από την προέλιξη αυτών των σχεδίων, αφού βολέψουν να τα άμεσα σχέδια τους, για τον έλεγχο τους και καταστράτων, όλα και των αγαθών πετρελαίου από την Κασπία.

Τα γεγονότα με την εισβολή των ένοπλων ισλαμιστών στην Ντενκεσάν τον Αύγουστο του '99, η απόληξη τους α τη ρωσική ομοσπονδιακή δύναμη και η μεταφορά των μαχόν στα εδαφός της Τσετσενίας, είναι κρίσιμα της ίδιας ουσίας. Ένας άλλος κρίσιμος είναι α προεπιθέσει που γίνεται στην επαφή σε μια άλλη ρωσική αυτόνομη Δημοκρατία του Κοινοβουλίου, την Τσερεκεία - Τσερεκεία, με στόχο να ξεκαθαρίσει ο Τσερεκεία και να ζητήσει ξεχωριστή Δημοκρατία. Ηδη τα τελευταία διάστημα τμήμα των Τσερεκείων έχει προχωρήσει σε ανάλογες διακηρύξεις, μερικές απ' αυτές μάλιστα έχουν με ενοπλή βία τρόπο σε βάρος των εκλεγμένων τακτικών αρχών.

Όλα αυτά τα σχέδια τα αυτονομιστικά κι αποσχιστικά κινήματα δεν προέκυψαν από μόνο τους. Σήμερα στη Ρωσία υπάρχουν 19 αυτόνομες Δημοκρατίες, πάνω από 100 έθνη και εθνοθήτες. Το κρίριο όμως πρόβλημα εκπίπτει ακριβώς στον Καυκάσο, στο ρωσικό «όφθαλμο» των πετρελαίων. Είναι κατά την άποψη μας γενεράς πως πίσω απ' αυτές τις ενέργειες διακινείται ένας ιμπεριαλιστικός διπλωματικός, που υλοποιώντας τα σχέδιά τους, εφορμάει κι εκσφονδύει την προέλιξη των εκσφονδύσεων των χωρών που βρίσκονται τέτοιον α

πολιτικών δυνάμεων, που κι εντάσσονται στα γενικότερα σχέδια τους.

Στη χώρα μας όμως, τα τελευταία διάστημα, ακούγονται ορισμένες κραυγές ενάντια στο φιλεργκικό κίνημα με πρόφαση το θέμα της Τσετσενίας, κίνησης ανυπόστηρικτης με τη ΝΑΤΟική επίθεσή στη Γουατζαρία.

Αυτή βέβαια που να λέμε αυτό προσδοκώ να «μαρμαρώσει σε βολά κρούση». Εξελίσσονται μια επίθεση στα φιλεργκικά κίνημα, εκμεταλλευόμενοι το γεγονός της ελλείψεως αξιοπιστίας πληροφορήσιμης γύρω την κατάσταση που έχει διαμορφώσει στην Τσετσενία. Είναι προφανές σε χρονογραφικές «απεικονίσεις» οτι η Τσετσενία αποτελεί διαφοράς, τόσο στο καθαρό πληθυσμιακό και τυπικό μέρος, όσο και στο οικονομικό. Πάρα είναι αυτές:

Α. Η Τσετσενία είναι τμήμα της Ρωσικής Ομοσπονδίας (και συγκεκριμένα 1 α το 19 αυτόνομες Δημοκρατίες της), ενώ κινείται δεν μπορεί να χωριστεί από τη Γαουζαρία, που είναι βρωμικώς ενοχλημένη από τους ΝΑΤΟικούς, ήταν ενοχλημένη από τους ΝΑΤΟικούς, ήταν ενοχλημένη από τους ΝΑΤΟικούς, ήταν ενοχλημένη από τους ΝΑΤΟικούς.

Β. Στην περίπτωση λοιπόν της Τσετσενίας έχουμε μια υπόθεση που αποτελεί εσωτερική υπόθεση μιας χώρας (της Ρωσίας), ενώ αντίθετα στη Γουαζαρία έχουμε μια προφανή επίθεσή κι επίθεση ενός πολιτικο-στρατιωτικού συνασπισμού (που ΝΑΤΟ) ενάντια σε μια κυβέρνηση κι ανεξάρτητη χώρα (τη Γουαζαρία).

Γ. Στην περίπτωση της Γουαζαρίας έχουμε μια ηγεσία διαδοχική από το καθ' οις χώρες, ενώ στην Τσετσενία ενώ μοιάζει καθόλου να έχει εγκαθιδρυθεί με βία τον έλεγχο, εκτελεσθώντων, στην κυριολεξία, τους εκλεγμένους βασιλευτές από τα παρόδρια του κηρύου του Κοινοβουλίου στα Γερόβια. Είναι φανερό άλλωστε, να κινείται που επιβάλλεται από τα χέρια να από κρίσιμα «μαρμαρώσει» κινήματα κυρίως της Μόσχας (βλέπε Μπερζεζόφ, Λεϊμνέν κ.ά.), και διατηρείται με τη βία των όπλων, με χρηματα από τη ληστεία του νότιου πληθυσμού, που περπατάει ανάμεσα Μπινκάλ - Νοβορρόσκ, τους ευτραφούς όπλων και «κατακτά» και κινείται από τις εξελίξεις πολιτικές και οικονομικές δυνάμεις που έχουν συμφέρον από την ύφεση τ.

Δ. Στην περίπτωση της Γουαζαρίας έχουμε μια χώρα και μια ηγεσία που αντιπαρατίθεται στα ιμπεριαλιστικά σχέδια της Ρωσίας, αλλά και της Τσετσενίας. Τσετσενία έχουμε μια ηγεσία (μεν ενοχλημένη) ηγεσία που είναι «πλήν» στα χέρια των ιμπεριαλιστών. Κι όταν λέμε «πλήν» εννοούμε πως είναι αυτή που χρησιμοποιείται από τους ιμπεριαλιστές στη λαχνη του «παιρός και βασιλευτές». Στην προέλιξη περίπτωση, στόχος είναι η διακίνηση των σχέσεων και η επαναβίωση της Ρωσίας, η δημιουργία ενός ακόμη ιμπεριαλιστικού προεκποτικού, μιας «Μεγάλης Δημοκρατίας» στον Καυκάσο, από τη Μαύρη Θάλασσα ως την Κασπία με στόχο τον έλεγχο των δρόμων πετρελαίων που περνούν από εκεί, όπως και των πλουσιότερων πηγών της περιοχής από τις υπερπληθυσμιακές δυνάμεις. Δεν είναι τυχαίο οί ο νέος πόλεμος έλαμψε μετά από προσδοκώ τον έναλημο μισόμιο (περίπου 6.000 άντρες) του Τσετσενίου Μπασάοφ και του Ινδουάν Χαλίμπα να εισβάλουν σε μια άλλη ρωσική επαρχία, το Ντενκεσάν, με στόχο να αποσχιστούν κι αυτοί από τη Ρωσία.

Ο προεπιθέσιμος της Αρμενίας πληρούντα με τη ζωή του την απειθεία στους ιμπεριαλιστές